

نەسرەدىن ئەپەندى لە تىپلىرىدىن

دۇردانىلەر

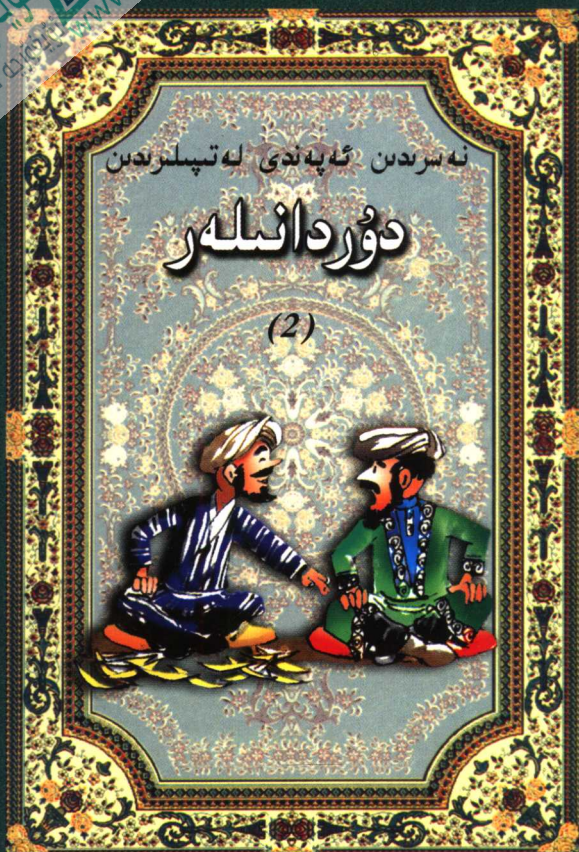
(2)

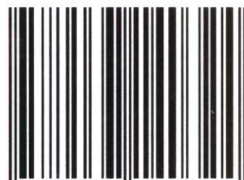
شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: غالب شاھ

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

ISBN 7-5371-4032-4

9 787537 140324 >

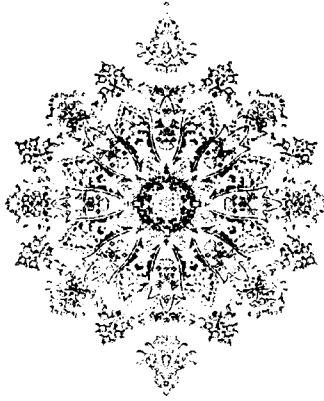
ISBN 7 - 5371 - 4032 - 4

C · 107 (民文) 定价: 5.00 元

نەسرەدىن گەپەندى لەتەپىلىرىدىن

دۇردانىلەر

(2)

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

责任编辑：米克丽·阿布都热合曼
责任校对：阿布列孜·阿巴斯
封面设计：阿里甫·夏
技术编辑：买买提艾力·里提甫

阿凡提笑话的人生智慧

(2)

(维吾尔文)

艾克拜尔·吾拉木 整理

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路100号 邮编：830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷二厂印刷

850×1168毫米 32开本 3.375印张

2002年5月第1版 2006年1月第2次印刷

印数：5071—8070

ISBN7-5371-4032-4/C·107 定价：5.00元
如有印刷装订问题请直接同出版社调换

مەسئۇل مۇھەررىرى : مېھرى ئابدۇراخمان
مەسئۇل كوررېكتورلىرى : ئابلىز ئابباس
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : ئىبادەت ياسىن
تېخنىكا كۆچۈرۈش : غالىب شاشاھ
مۇھەممەد ئەلى لىتىپ

نەسىردىن ئەپەندى لەتىپلىرىدىن دۇردانىلەر (2)

نەشىرگە تەييارلىغۇچى : ئەكبەر غۇلام

*

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 100 - قورۇ ، پ : 830001)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

ئۆلچىمى : 850×1168 م.م ، 32 كەسىم ، باسما تاۋىقى : 3.375

2002 - يىل 5 - ئاي 1 - نەشرى

2006 - يىل 1 - ئاي 2 - بېسىلىشى

ISBN7-5371-4032-4/C·107

سانى : 5071--8070

باھاسى : 5.00 يۈەن

بېسىلىشتا ، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتىڭ ، تېگىشىپ بېرىمىز .

مۆندەرەجە

- 1 راستلىقىغا ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ.....
- 2 قورغاننى بارماق بىلەن ئالغىلى بولمايدۇ
- 3 مېيى يوق قۇيرۇق.....
- 4 ھەميان ۋە ئالماس ئۈزۈك
- 5 ھۆددىسىدىن چىقالماسلىق
- 6 ئاللاننىڭ ئىرادىسى
- 7 ئەقىل ۋە ھوقۇق
- 8 ئەمەلدارلار
- 9 پارغا كەلگەن قوينىڭ ئۈستىخنى
- 10 ئەپەندى — ئېشەكپىشى
- 11 قېنى ئال، ئېسىل بەقسەم تونۇم!
- 12 كىم ھاماقەت؟
- 13 شاپاقنى ئېشەك يەيدۇ
- 14 قانداق كەلسە شۇنداق ئۇرۇش
- 15 نەملىك ۋە نان
- 16 ئۆزىڭىز تېپىڭ.....
- 17 پەرمانغا بىنائەن
- 18 پۇل بىلەن سۇ ئوخشاش
- 19 باغاق
- 20 ئۇمۇ ئەمەس، بۇمۇ ئەمەس
- 21 سىزنى تەڭپۇڭ بولسۇن دەپ
- 22 جاھىل ئېشەك
- 23 ئۆز ئەقلىنى ئىشلەتمەيدۇ.....
- 24 قىياپەت ۋە ئەقىل

- 25 سېمىز بىلەن ئورۇقنىڭ سەۋەبى
ئاللىلىرى گەپ قىلغاندا زەن قويۇپ ئاڭلاش
- 26 كېرەك
- 27 ئاللىلىرىنى كۆرەلمەي قالمىسۇن دەپ
- 28 خۇدا قارارنى ئۆزگەرتىپتۇ
- 29 باينىڭ جېنى بىر مىس يارماققا يارايدۇ
- 30 تۇخۇمنى تىك تۇرغۇزۇش
- 31 قۇلايلىق بولۇش ئۈچۈن
- 32 چۈشكۈرۈش
- 33 كۆزى تويماپتۇ
- 34 پۇل كېرەكمۇ ياكى كالىمۇ
- 35 بېشىنى ئېگىش
- 36 ئۆكۈزنىڭ دوستى
- 37 ئەكسىچە سىناپ بېقىڭ
- 38 خوراز ۋە قوچقار سوقۇشتۇرۇش
- 39 ساۋابلىق ئىش
- 40 خاپا بولماڭ
- 41 پىخسىقنىڭ كارامىتى
- 42 ئۇ دۇنيا بىلەن بۇ دۇنيانىڭ ئارىلىقى
- 43 ناتونۇش يىل، ئاي، كۈن
- 44 پەرىجەمنى مىنگەشتۈرۈۋېلىڭ
- 45 خورەك بىلەن ئۇيقۇنى ھەيدەۋاتىمەن
- 46 راست گەپ ۋە يالغان گەپ
- 47 خۇرجۇن يىتۈپ كەتتى
- 48 ئۆزۇڭلارنى ئۆگىزىدىن تاشلاپ كۆرۈڭلار
- 49 ئوخشاش كۆزدە قاراش
- 50 يەردىن بىرگەز ئېگىزلىكتە
- 51 سوئالغا يارىشا جاۋاب

- 52 كۈن بىلەن ئاي
- 53 مەن ئوغرىنى قوغلاۋاتىمەن
- 54 ئۆيدە گۆش قالماپتۇ
- 55 قولىڭىزغا پاختا تىقۇپىلىڭ
- 56 كەلمىسەڭلارمۇ بولىدۇ
- 57 ئارتۇق يېرىنى ھەرىدىن ئۆتەي
- 58 ئارقامدىكى ئادەمدىن سوراڭ
- 59 بىرى كانىنى كۆيدۈرۈۋالغان چاغدا
- 60 خىجىللىقىدىن يەيمەن
- 61 يوغان بېلىقتىن بىرنى تۇتۇۋالدىم
- 62 شەھەرگە كىرىدىغان ۋاقىتىم يوق
- 63 قازانغا قىيالماسلىق
- 64 يۈرىكىمدە ئوت كۆيۈۋاتىدۇ
- 65 بەرمەسنىڭ باھانىسى
- 66 سىز چىداپ تۇرالىسىڭىزلا
- 67 خاتىرىسىنى يوقاتقان بىمار
- 68 ئاللىقاچان ئۆلۈپ كەتتىمكىن دەپتىمەن
- 69 چىرايلىق قىياپىتىڭىز
- 70 نەدە خىزمەت بولسا شۇ يەرگە
- 71 ئاغزىڭىزنىڭ چۆرىسىنى ئويۇپ قويسام كۈلمەيسىز
- 72 ئاۋۋال كۆزىڭىزنى داۋالايلى
- 73 قەرز سۈيلىگەندە
- 74 راست گەپنىڭ قىممىتى
- 75 ئىتىم يادىمغا كېلىپ قالدى
- 76 غەلىتە چۈش
- 77 قولۇمدىن كەلگىنىنى قىلىمەن
- 78 غەيۋەت - شىكايەتتىن قانداق ساقلانغىلى بولىدۇ؟
- 79 تىلىمنىڭ ئۇچىغا باغلاپ قويۇڭ

- 80 ئادىل ئېشەك
- 81 تىلىمنى چىشىغا باغلاپ قويدۇم.
- 82 ئەقلىگە نەپسى مىنىۋالغاندا
- 83 مەخپىيەتلىك
- 84 ھۇرۇن ئەپەندى
- 85 ئەگەر ئوغرىلىق قىلمىساڭ
- 86 ئەزرائىل قېرىپ كېتىدۇ
- 87 مەن نېمە ئويلاۋاتىمەن
- 88 جەننەتمۇ تايىنلىقكەن
- 89 ئادەم نېمىشقا ئەسنەيدۇ؟
- 90 سۇغا غەرق بولىمىز
- 91 قايسى سازنىڭ ئاۋازى مۇڭلۇقكەن؟
- 92 قېچىر خالىغان يەرگە
- 93 بىرلا نەرسە كەملىك قىلدى
- 94 جەننەت بىلەن دوزاخ توشقۇچە
- 95 ئېشەككە ئېشەك سۈيۈنچە
- 96 قانداق ياتسا ئوبدان ئۇخلىغىلى بولىدۇ؟
- 97 ئەتىيازنى ئېلىپ قېلىڭ
- 98 ئۇخلاۋاتىمەن
- 99 ئۆيۈمنى ۋەيران قىلىۋەتتىڭىز
- 100 ئۇيقۇم قاتتىق

راستلىقىغا ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ

ئەپەندى ئۇن - گۈرۈچ سودىسى قىلىدىغان بىر سودا-
گەرنىڭ قېشىدا قاراپ تۇرسا، مەھەللىدىكى ئالدامچى، ھەم
پىخسىق بىرەيلەن گۈرۈچ سېتىۋالغىلى كەپتۇ. ئۇ گۈرۈچنى
ئېلىپ بولۇپ پۇلنى تۆلىگەندىن كېيىن، ماڭاي دەپ تۇرۇ-
شقا، گۈرۈچ سودىگىرى ئادىتى بويىچە ئۇنىڭدىن:
— پۇلنى تۆلىدىڭىزمۇ؟ — دەپ سورايتۇ.
پىخسىق بېشىنى لىڭشىتىپتۇ. بىراق سودىگەر يەنىلا
ئىشەنچ قىلالماي، قېشىدىكى ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئۇ راستتىنلا پۇلنى تۆلىدىمۇ؟
— ئۇنىڭ پۇل تۆلىگىنىنىڭمۇ كۆردۈم، بىراق بۇنىڭ
راستلىقىغا ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

قورغاننى بارماق بىلەن ئالغىلى بولمايدۇ

ئەپەندى ئوفتسىر چاغلىرىدا، بىر قېتىم جەڭدىن يې-
ئىلىپ ئالدىنقى سەپتىن قايتىپ كەپتۇ. پادىشاھ غەزەپلەند-
گەن ھالدا:

— ئەپەندى، سىز بۇ قېتىمقى جەڭدە ئىنتايىن چوڭ
سەۋەنلىك ئۆتكۈزدىڭىز، سىز ئەسلىدە ئاۋۋال ماۋۇ شەھەرنى
ئېلىشىڭىز، ئاندىن ماۋۇ رايوننى ئىگىلىشىڭىز، ئاندىن
ماۋۇ قورغاننى ئېلىشىڭىز كېرەك ئىدى، — دەپتۇ پادىشاھ
بارمىقى بىلەن خەرىتىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ.

ئەسلىدىلا تېرىكىپ تۇرغان ئەپەندى پادىشاھقا:

— ئالىلىرى، ئېيتقانلىرىڭىز توغرا، بىراق جەڭ
مەيدانىدا، قورغاننى بارماق بىلەن ئالغىلى بولمايدىكەن، —
دەپتۇ.

مېي يوق قۇيرۇق

پادىشاھ ئەپەندىنى قەستەن ئەخمەق قىلماقچى بولۇپ ئۇنىڭغا:

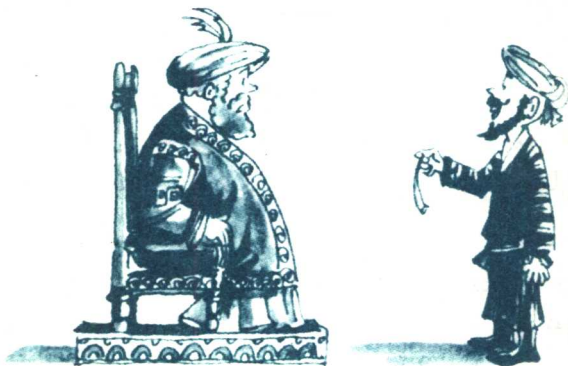
— ئەپەندى، سىزگە نېمە كېرەك؟ قېنى دەڭ، مەن تەلپىڭىزنى چوقۇم ئورۇندايمەن، — دەپتۇ.

— خوپ، ئالىيلىرى، ماڭا سەمرىگەن قوينىڭ قۇيرۇقىدىن بىر ئاز بەرسىڭىز بولدى، — دەپتۇ ئەپەندى.

پادىشاھ قەستەن ئەپەندىگە بىر ئاپئاق لوبۇ بېرىپتۇ، ئەپەندى لوبۇنى بىر چىشلەپلا توختىماستىن باش چايقاپتۇ. پادىشاھ ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، نېمىشقا بېشىڭىزنى چايقاۋېرىسىز؟ ئەجەب، «قوينىڭ قۇيرۇقى» نىڭ تەمى يوقمىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھۆرمەتلىك ئالىيلىرى، مەن ئىنتايىن ئەپسۇسلىنىدۇم، سىزنىڭ دۆلىتىڭىزدە قوينىڭ قۇيرۇقىدىمۇ ماي قالماپتۇ! — دەپتۇ ئەپەندى.

ھەميان ۋە ئالماس ئۈزۈك

بىر باي ھەمياننى يىتتۈرۈپ قويۇپتۇ. ئۇ خەقلەرگە ئەگەر كىم ھەمياننى تېپىۋېلىپ ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپ بەرسە، ھەمياندىكى يۈز تىللاننىڭ يېرىمىنى شۇ ئادەمگە سۆيۈنچە قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

بىرقانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، بىر كەمبەغەل ھەم-ياننى تېپىۋېلىپ، بايغا تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. ئاچ كۆز باي تېپىلغان ھەمياننى كۆرۈپ، ئىچىدىكى تىللاننىڭ يېرىمىنى بېرىشكە كۆزى قىمىماپتۇ. ئۇ كۆزىنى يۇمۇۋېلىپلا، ھەمياندىكى بىر ئالماس ئۈزۈك يوق دەپ يالغاننى توقۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىككىيلەن قازى مەھكىمىسىگە بېرىپتۇ.

قازىلىق قىلىۋاتقان ئەپەندى بايدىن سوراپتۇ:

— سىز ھەمياندا يۈز تىللادىن باشقا يەنە بىر ئالماس ئۈزۈكنىڭ بارلىقىغا يۈزدە يۈز ئىشەنچ قىلالامسىز؟
— شۇنداق، مەن ئاللاننىڭ نامىدا قەسەم قىلىپ بېرەلەيمەن، — دەپ قەسەم ئىچىپتۇ باي.

— خوش، ئۇنداق بولسا، — بۇ ھەمياندا پەقەت يۈز تىللالا بار ئىكەن، سىز ئېيتقان ئالماس ئۈزۈك يوق ئىكەن، شۇنىڭدىن ئايدىڭلاشتۇرغىلى بولىدۇكى، بۇ ھەميان سىز يوقانغان ھەميان ئەمەس، ئەمدى مەن بۇ ھەمياننى ئېلىپ قېلىپ، ھەقىقىي ئىگىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىمەن. سىز ئىچىدە ئالماس ئۈزۈك بار ھەمياننى ئىزدەڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.

ھۆددىسىدىن چىقالماسلىق

بىر كۈنى، پادىشاھ ئەپەندىنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئۇ-
نىڭغا:

— ئەپەندى، مەن سىزنى قازىلىققا تەيىنلىدىم، —
دەپتۇ.

— مېنى كەچۈرىسىز، ئالىيلرى، مەن بۇنىڭ ھۆددى-
سىدىن چىقالمايمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.

— نېمىشقا؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ ھەيران بولۇپ.

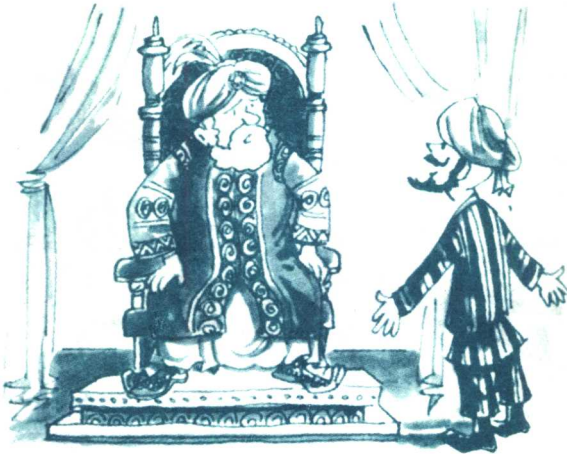
— ئالىيلرى، مەن راست گەپ قىلىشنى ياخشى كۆرد-

مەن، راست گەپ قىلىدىغان ئادەم قازى بولالمايدۇ. ئەگەر

مەن يالغان گەپ قىلسام، دىلىم بىلەن تىلىم بىردەك بولماي

قالدۇ، ئۇنداق ئادەم قازىلىقنىڭ ھۆددىسىدىن قەتئىي چى-

قالمايدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئاللانڭ ئىرادىسى

بىر كۈنى، ئەپەندى ئالدىراشچىلىقتا جۇۋىسىنى تەتۈر كىيىۋاپتۇ. بۇنى كۆرگەن بىرەيلەن ئۇنىڭدىن سورايتۇ:
— ھەي، ئەپەندى، نېمىشقا جۇۋىڭىزنى تەتۈر كىيىۋال-
دىڭىز، تۈكلىرى تەتۈر ئۇرۇلۇپ كېتىپتىغۇ؟
ئەپەندى شۇ چاغدىلا ئۆزىنىڭ دىققەتسىزلىكتىن قىلغان-
لىقىنى بايقاپتۇ، لېكىن ئۇ چاندۇرماستىن:
— مەن ئاللانڭ ئىرادىسى بويىچە شۇنداق قىلدىم.
ئەگەر جۇۋىنىڭ تۈكلىرى ئىچىدە بولغىنى ياخشى ئىش بول-
سا، ئاللا ئۇ چارقۇش جانىۋارلارنى ياراتقان چېغىدىلا ئۇلار-
نىڭ تۈكىنى ئىچىگە قىلغان بولاتتى، — دەپتۇ.

ئەقىل ۋە ھوقۇق

بىر كۈنى، ئەپەندى بىر باينىڭ بىر كەمبەغەلنى بوزەڭ قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، تاقەت قىلىپ تۇرالماي، ساراڭنى دوراپ يۈگۈرۈپ بېرىپ باينى بىر شاپلاق ساپتۇ.

— بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ — دەپتۇ باي خاپا بولۇپ.
— مەن دېگەن ساراڭ، ئۆزۈمنىڭ نېمە ئىش قىلىۋات-

قانلىقىمنى بىلمەيمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

شۇنىڭ بىلەن، باي ئەپەندىنىڭ ئەدىبىنى بېرىش ئۈ-

چۈن، سۆرەپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپتۇ. ئەپەندى پادە-

شاھنى كۆرۈپلا جىم بولۇپ قاپتۇ. پادىشاھ:

— ھە، سەن ساراڭ ئەمەسمىدىڭ؟ بىردەمدىلا ئوڭشىد-

لىپ قايسەنغۇ؟ — دەپتۇ.

— مەن باشقىلاردىن ئازراقمۇ قورقمايمەن، بىراق

سىزنى كۆرسەملا يۈرىكىم ئاغزىمغا تىقىلىپ قالىدۇ.

— نېمىشقا؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ.

— چۈنكى

سىز ئەقىل جەھەتتە

تە مەندىن تۆۋەن،

بىراق ھوقۇق جە-

ھەتتە مەندىن ئۈس-

تۈن تۇرىسىز ئە-

مەسمۇ، — دەپ جا-

ۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ئەمەلدارلار

ئەپەندى بىر موللىنىڭ ئۆيىگە مېھمانغا بېرىپتۇ. ھېلى-
قى موللا ئەتەگەندىن - كەچكىچە ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي
چوڭ ئەمەلدارلارنىڭ قىزىقارلىق ئىشلىرىنى سۆزلەپ، ئە-
پەندىگە بىر پىيالە چايمۇ قۇيماپتۇ.

قورساقلىرى ئېچىپ كوركىراپ كەتكەن ئەپەندى مول-
لىنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە تېپىپلا سوراپتۇ:

— ھۆرمەتلىك موللام، ئۇ ئەمەلدارلار تاماق يەمدە-
كەن، يېمەمدىكەن؟

پارىغا كەلگەن قوينىڭ ئۈستىخانى

بىر كۈنى بىر مىڭبېگىنىڭ كانىيىغا ئۈستىخان تۇرۇپ قاپتۇ. قىلمىغان چارسى، چاقىرمىغان تېۋىپى قالماپتۇ، پەقەتلا ئامال بولماپتۇ. مىڭبېگى ئۆلۈشكە ئاز قالغاندا، ئېسىگە ئەپەندى كېلىپ ئۇنى چاقىرىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. لېكىن ئەپەندى بىر پارچە قەغەزگە بىرىنمىلەرنى يېزىپ بېرىپلا ئۆزى كەلمەپتۇ.

مىڭبېگى ئالمان - تالمان قەغەزنى ئېچىپ قارايتىكەن، غەزەپلەنگىنىدىن بويۇنلىرى سوزۇلۇپتۇ - دە، ئۈستىخان كانىيىدىن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئۇ چوڭقۇر بىر نەپەس ئېلىپتەن، قىزىرىپ كەتكەن چىرايمۇ ئەسلىگە كەپتۇ.

ئەتراپتىكىلەر ھەيران بولۇشۇپ، قەغەزگە قانداق دۇئا يېزىلغانىكەن دېيىشىپتۇ. ئەسلىدە ئەپەندى «پارىغا كەلگەن قوينىڭ ئۈستىخانى» دەپ يازغانىكەن.

ئەپەندى — ئىشەكبېشى

پادشاھ ئەپەندىنى مەسخىرە قىلىش مەقسىتىدە، ئۇنى ئوردىغا چاقىرىپ، بارلىق ۋەزىر - ۋۇزىرالارنىڭ ئالدىدا: — مەن بۈگۈندىن ئېتىۋارەن نەسرەدىن ئەپەندىنى ئې- شەكبېشلىق مەنسىپىگە تەيىنلىدىم، — دەپ جاكارلاپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىرلەر قاقاقلىشىپ كۈلۈپ كېتىشىپ- تۇ. ئەپەندى ئىككىلەنمەي ئۇتتۇر پادشاھنىڭ ئالدىغا كې- لىپ چوڭقۇر تەزىم قىپتۇ، ئاندىن پادشاھنىڭ يۇقىرىسىدە- كى ئورۇنغا چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادشاھ غەزەپ بىلەن:

— ئەپەندى، سىز مېنىڭدىن يۇقىرى ئولتۇرۇشقا قان- داق پېتىنىدىڭىز؟ — دەپتۇ.

— پۇقرالىرىم، تىنچلىنىڭلار، پادشاھ ئالىيلەرنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن، ھازىردىن باشلاپ مەن ئۆزۈمنىڭ مۇقەد- دەس بۇرچۇمنى ئادا قىلماقچىمەن. پۇقرالىرىم، ئورنۇڭلار- دىن تۇرۇڭلار، مەن سىلەرنى دەريا بويىغا سەيلىگە ئاپىرد- مەن، — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ ئەپەندى.

قېنى ئال، ئېسىل بەقەسەم تونۇم!

بىر پۇلدار ئادەم ئۆيىگە بىرقانچە باي ۋە مەنەپدار ئادەملەرنى مېھمانغا چاقىرىپتۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەپەندىمۇ بار ئىكەن. ئەپەندى زىياپەتكە ئادەتتىكى كىيىملىرىنى كىيىپلا بېرىپتۇ. سۆلەت قوغلىشىدىغان بۇ بايلار ئەپەندىنىڭ ئۈستىبېشىغا قاراپ ئۇنىڭغا ئورۇن بەرمەپتۇ ۋە تاماققىمۇ تەكلىپ قىلماپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەپەندى دەرھال ئۆيىگە قايتىپ بېرىپ، بېشىغا يېپيىڭى سەللە، ئۈچىسىغا ئېسىل بەقەسەم تونىنى كىيىپ، قايتىدىن زىياپەتكە بېرىپتۇ. ئەپەندى ئىشكىتىن كىرىشىگىلا سورۇندىكىلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، ئېگىلىپ سالام بېرىپتۇ ھەمدە ئۇنى تۆرگە باشلاپ، ئەڭ ئېسىل نازۇ- نېمەتلەرنى ئالدىغا قويۇپتۇ. بىراق، ئەپەندى ئۇ نەرسىلەرگە ئېغىز تېگىپمۇ قويماپتۇ، ئەكسىچە ئېسىل بەقەسەم تونىنىڭ يېڭىنى ئۈستەلگە يېقىن ئەكىلىپ، ئۆز- ئۆزىگە: «قېنى ئال، ئېسىل بەقەسەم تونۇم!» دەپتۇ.

كىم ھاماقەت؟

ئەپەندى پېشىن نامىزغا كىرگەندە ئېشىكىنىمۇ مەس-
چىتكە ئەكىرىپ، بوسۇغىغا باغلاپ قويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن
ئىمام ئاچچىقلىنىپ:

— ئەپەندى، ئېشەكنى مەسچىتكە ئەكىرىشىڭ ئۆزى
بىر ھاماقەتلىك، بىلمەمسىز؟ — دەپتۇ.

ئەپەندى ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ھەزرىتىم، زادى كىم ھاماقەت؟ سىز بىر تەڭگىگە
يارمايدىغان كالىچىڭىزنى مېھرابقا ئەكىرىۋالسىڭىز ھاماقەت-
لىك بولماي، مەن بەش تەڭگىگە يارايدىغان ئېشىكىمنى ئى-
شك ئالدىغا باغلاپ قويسام ھاماقەتلىك بولامدۇ؟ — دەپتۇ.

شاپاقنى ئېشەك يەيدۇ

بىر باي ئەپەندىنى مازاق قىلماقچى بولۇپ، ئەپەندى بىلەن بىرقانچە ئاغىنىلىرىنى ئۆيىگە چاقىرىپ، ئالدىغا قوغۇن تىلىپ قويۇپتۇ.

باي بىلەن ئاغىنىلىرى يەپ بولغان قوغۇننىڭ شاپاقلارنى چاندۇرماي ئەپەندىنىڭ ئالدىغا ئىتتىرىۋېرىپتۇ ھەمدە: — ئەپەندى، قارىغاندا قوغۇننىڭ ھەممىسىنى سىزلا يېگەن ئوخشىمىسىز؟ قارىغا ئالدىڭىزدىكى دۆۋىلىنىپ كەتكەن قوغۇن شاپىقىغا، — دەپتۇ.

— شاپاق دېگەننى ئېشەك يەيدىغان، ھەرقايسىلىرى شاپاقنىمۇ قوشۇپ يەۋەتكەن ئوخشىمىملا؟ — دەپتۇ ئەپەندى.

قانداق كەلسە شۇنداق ئۇرۇش

ئەپەندى پالتا كۆتۈرۈپ شاڭيونىڭ ئىشىكى ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتسا، شاڭيونىڭ ئىتى تۇيۇقسىز ئېتىلىپ چىقىپ، ئەپەندىگە ئېسىلىپتۇ. ئەپەندى پالتا بىلەن ئىتنىڭ بېشىغا بىرنى ساپتۇ، ئىت شۇ زامان ئۆلۈپتۇ.

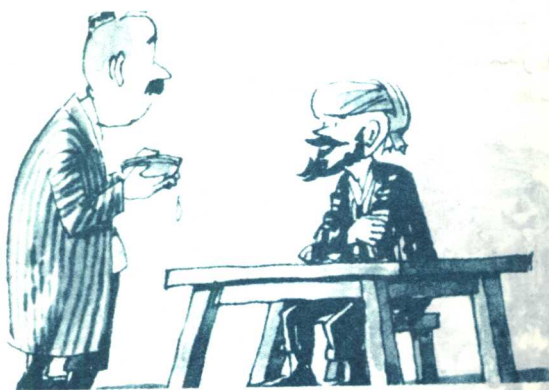
شاڭيو يۈگۈرۈپ چىقىپ غەزەپ بىلەن: — ئەپەندى، بۇ نېمە قىلغىنىڭىز؟ پالتىنىڭ بېشى بىلەن ئۇرغۇچە سېپى بىلەن ئۇرسىڭىز بولماسمىدى؟ — دەپتۇ.

— شاڭيو بېگىم، سىزنىڭ ئىتىڭىز ماڭا بېشى بىلەن ئېتىلىپ كەلدى، شۇڭا پالتىنىڭ بېشى بىلەن ئۇردۇم. ئەگەر ئىتىڭىز قۇيرۇقى بىلەن ئېتىلىپ كەلگەن بولسىدى، مەن پالتىنىڭ سېپى بىلەن ئۇرغان بولاتتىم، قانداق ئېتىلىپ كەلسە، شۇنداق ئۇرىمەن - دە! — دەپتۇ ئەپەندى.

نەملىك ۋە نان

ئەپەندى بىر كۈن مۇشەققەتلىك يول يۈرۈپ، بىر پىخ-
سىق ئاغىنىسىنىڭ ئۆيىگە چۈشۈپتۇ. پىخسىق ئاغىنىسى
ئەپەندىنىڭ ئالدىغا بىر پىيالە سوغۇق سۇنى قويۇپ:
— ئەپەندى، سىز ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ كەلدىڭىز،
چوقۇم ئۇسساپ قالدىڭىزغۇ دەيمەن، قېنى سۇ ئىچىڭ،
ئۇسسۇزلۇقىڭىزنى باسدۇ، — دەپتۇ.
— ئاداش، مەن يولدا ھېرىپ كېتىپ بىر كۆل بويىدا
يېتىپ ئۇخلاپ قاپتىكەنمەن، پۈتۈن بەدىنىم نەم تارتىپ
كەتكەن ئوخشايدۇ، بىئارام بولۇپ كېتىۋاتمەن. ئەڭ ياخ-
شىسى ماڭا بىر نان بەرسىڭىز، شۇ نەملىكنى سۈمۈرۈۋال-
سۇن، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئۆزىڭز تېپىڭ

بىر باي باغداتقا بارماقچى بوپتۇ. ئۇ بىر ئاچا يولغا كېلىپ قايسى تەرەپكە مېڭىشنى بىلمەي تۇرسا، ئەپەندى ئېشىكىگە مىنىپ كېلىپ قاپتۇ.

— ھەي ئەپەندى، باغداتقا قايسى يولدىن ماڭدۇ؟ — دەپتۇ باي.

— ھوي، سىز مېنىڭ ئەپەندى ئىكەنلىكىمنى قانداق بىلىدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ ئەپەندى.

باي ئەپەندىنى ئەخمەق قىلماقچى بولۇپ:

— مەن سىزنىڭ ئەپەندى ئىكەنلىكىڭىزنى بىلىپلا قالماستىن، بەلكى سىزنىڭ نېمە ئويلاۋاتقانلىقىڭىزنىمۇ بىلىمەن، — دەپتۇ.

— ئۇنداقتا دەپ بېقىڭە، مەن ھازىر نېمە ئويلاۋاتىمەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئەپەندى.

— ھازىر قورساقلىرىڭىز ئېچىپ كوركىراپ كەتتى، بولسا مەزىلىك توخۇ كاۋىپى يېيىشنى ئويلاۋاتىسىز شۇنداق. — دەپتۇ باي.

— ئىنتايىن توغرا

دېدىڭىز، — ئەپەندى

گېپىنى تۈگىتىپلا

ئېشىكىگە مىنگەچ باي.

غا، — ئۇنداق بولغاندەك

كەن باغداتقا بارىدىغان

يولنىمۇ ئۆزىڭىز تېپىد.

ۋېلىڭ! — دەپتۇ.

پەرمانغا بىنائەن

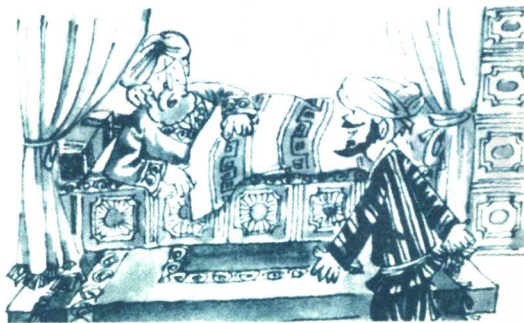
ئەپەندى ئوردىدا مۇلازىملىق قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە، پادىشاھ ئۇنىڭغا:

— ئەپەندى، پەملىكرەك بولسىڭىز بولمامدۇ. مەن بىر ئىشقا بۇيرۇسام، شۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنىمۇ پۈتتۈرۈپ كېلىڭ! — دەپتۇ.

بىر كۈنى پادىشاھ ئاغرىپ قېلىپ، ئەپەندىنى تېۋىپ چاقىرىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ئەپەندى تېۋىپ چاقىرىش بىلەن بىرگە، كېپەنلىك ماتا، تاۋۇت ئېلىپ، ئىمامنىمۇ قوشۇپ چاقىرىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھنىڭ ئەرۋاھى ئۆچۈپ:

— سىزنى تېۋىپقا بۇيرۇسام، بۇ نەرسىلەرنى نېمىشقا ئەكەلدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— پەرمانلىرى بويىچە، پادىشاھنىڭ ئالەم، — دەپتۇ ئەپەندى، — ھەزرەتلىرى مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنىمۇ پۈتتۈرۈپ كېلىشنى تاپىلغاندىلە، شۇنىڭغا بىنائەن، ئاغرىقلىرىغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنىمۇ پۈتتۈرۈپ كەلدىم.

پۇل بىلەن سۇ ئوخشاش

بىرەيلەن ئەپەندىدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، بۇ دۇنيادا نېمىشقا بەزىلەر باي، بەزىلەر كەمبەغەل بولىدۇ؟

— بايلىق، پۇل خۇددى سۇغا ئوخشاش بولىدۇ. سۇ دېگەن پەس - ئويمان جايلارغا يىغىلىپ قالىدۇ، كەمبەغەللىر خۇددى ئېگىز تاغلارغا ئوخشاش يۈكسەك ئېسىل ئەخلاققا ئىگە، بايلار بولسا پەس، ئويمانلىق جايلاردىكى پانتاق - لايىلارغا ئوخشاش پەس كېلىدۇ، شۇڭا پۇلمۇ خۇددى سۇغا ئوخشاش، ئېگىز تاغلاردىن ئويمانلىققا ئاقىدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

باغاق

ئەپەندىنىڭ قوشنىسىنىڭ ئوغلى توي قىلماقچى بولۇپ،
ئەپەندىدىن باغاق تارقىتىشىپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. ئەپەندى
قىزغىنلىق بىلەن قوبۇل قىپتۇ ھەمدە شەھەردىكى بىر باغدا
مۇ باغاق ئاپىرىپ بېرىپتۇ. ھېلىقى مەمەدان ھاكاۋۇر باي
ئەپەندىنى كۆرۈپ ئۇنى مازاق قىلماقچى بولۇپ:
— ئەپەندى، باغاق تارقىتىدىغانغا سىزدىن باشقا ياخشى
راق بىرەرى تېپىلمىدىمۇ؟ — دەپتۇ.
— مەندىن ياخشىراقلىرى بار ئىدى، لېكىن ئۇلار ياخ-
شى ئادەملەرگە باغاق تارقىتىش كەتتى، — دەپ جاۋاب بې-
رىپتۇ ئەپەندى.

ئۇمۇ ئەمەس، بۇمۇ ئەمەس

ئەپەندى بازاردا ئوقەت قىلىپ ئولتۇرسا، بىر بەگ كېلىپ سوراپتۇ:

— ئەپەندى، سودىڭىز قانداقراق؟

— بەگ ئاتا، سودام يامانمۇ ئەمەس، ياخشىمۇ ئە-

مەس، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

— ياخشىمۇ ئەمەس، يامانمۇ ئەمەس، بۇ قانداق گەپ؟

— بەگ ئاتا، ئەگەر ياخشى ئەمەس دېسەم، سىز باج

يىغىدىغان چاغدا خاپا بولۇپ قالسىز؛ ئەگەر ياخشى دېسەم

ئۆيگە بارغاندا خوتۇنۇم خاپا بولۇپ قالىدۇ. شۇڭا ئۇمۇ

ئەمەس، بۇمۇ ئەمەس دەپ جاۋاب بېرىشكە مەجبۇر بول-

دۇم، — دەپتۇ ئەپەندى.

سىزنى تەڭپۇڭ بولسۇن دەپ

بىر قازى دەۋانى سوراۋېتىپ، ھەدپسە پارا بەرگەن
جاۋابكار تەرەپكە يان باسقۇدەك، بۇنىڭغا چىدىمىغان ئەپەندى
بىر تال تاش تېپىپ كېلىپ قازىنىڭ يانچۇقىغا سېلىپ قو-
يۇپتۇ.

— بۇ نېمە قىلغىنىڭىز، ئەپەندى؟ — دەپتۇ قازى تېرد.

كېپ.

— قارىسام سىز ھەدپسە بىر تەرەپكەلا يەڭدەپ كېتتۇڭ-
تەيسىز، يېقىلىپ كېتىشىڭىزدىن ئەنسىرەپ، سىزنى تەڭپۇڭ
قىلىپ قويدۇم، — دەپتۇ ئەپەندى.

جاھل ئېشەك

بىر يىگىت بىلەن ئەپەندى قۇدۇق بېشىدا كىم ئاۋۋال
سۇ تارتىش توغرىسىدا تاللىشىپ قاپتۇ.

— بالام، مەن بولسام قېرىپ قالدىم، سەن تېخى ياش،
ئۇنچىۋالا قىلىپ كەتمىگىن، مەن ئاۋۋال سۇ تارتىۋالاي، —
دەپتۇ ئەپەندى.

— كىم سىزنى مۇشۇ ساقلىغىز بىلەن بۇ يەرگە كې-
لىپ سۇ تارتسۇن دەپتىكەن، ئەجەبا ئۆيىڭىزدە بالىلارد-
غىز يوقمىدى؟ — دەپتۇ يىگىت كۆكەرمىلىك قىلىپ.

— ئۆيدىغۇ بالىلارم بار ئىدى، لېكىن مەن قۇدۇق
بېشىدا بىر جاھل ئېشەك تۇرۇۋاپتۇ دېگەننى ئاڭلاپ، ساقى-
لىمنى سۆرەپ ئۆزۈم كەلگەنتىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.

ئۆز ئەقلىنى ئىشلەتمەيدۇ

ئادەملەر كوچىدا توپلىشىپ بايلا بۇ يەردىن ئۆتۈپ كەتكەن ھاكىم توغرىسىدا مۇنازىرە قىلىشقا باشلايتۇ. بىرەي - لەن ئۇنى ماختاپ:

— بىزنىڭ بۇ ھاكىمنىڭ پۇل - بايلىقىمۇ ھەددى - ھېسابسىز، ئۆزىمۇ ئەقىل - پاراسەتكە تولغان، - دەپتۇ. - ئاغىنە، سەن بىلمەيدىكەنسىن، ئاللا ئەقىل - پارا - سەتنى ھەممە ئادەمگە تەڭ بەرگەنكەن، بىراق بىزنىڭ بۇ ھاكىمىمىز باشقىلارنىڭلا ئەقلىنى ئىشلىتىپ ئۆزىنىڭ ئەق - لىنى ئىشلەتمىگەچكە، كالىسى ئەقىلگە تولۇپ كەتكەن، - دەپتۇ ۋەپەندى.

قىياپەت ۋە ئەقىل

ئەپەندىنىڭ ئېشىكى ئىنتايىن كۆرۈمسىز ئىكەن. بىر كۈنى، بىر باي چىرايلىق بىر ئاتقا مىنىۋېلىپ ئەپەندىنى مازاق قىپتۇ:

— ئەپەندى، ئېشىكىڭىز نېمىدېگەن سەت، قارىغاندا، خۇدا بارلىق جانىۋارلارغا قىياپەت ئاتا قىلغاندا، ئېشىكىڭىز يولدا پەرىشتىگە ئۇچراپ قېلىپ ئۈلگۈرەلمەي قاپتىكەن — دە؟

— يوقسۇ، تەقسىر، ئۇ كۈنى خۇدا ئادەملەرگە ئەقىل — پاراسەت ئاتا قىلىۋاتقاندى، ئېشىكىم مەن بىلەن بىللە ئەقىل ئالغىلى كېتىپ قالغان، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ئالسىمىز بىلەن ئورۇقنىڭ سەۋەبى

ئەپەندى ئىنتايىن ئورۇق ئىكەن. بىر كۈنى سېمىز پادىشاھ ئەپەندىنى مازاق قىلىپ:

— ئەپەندى، سىز نېمانچىۋالا ئورۇق؟ قارىغاندا خوتۇ-
نىڭىز سىزگە تاماق بەرمەيدىغان ئوخشىمامدۇ؟ — دەپتۇ.
— يوقسۇ، جانابى ئالىيلرى، مېنىڭ يېمەكچى بول-
غان نەرسىلىرىمنىڭ ھەممىسى سىزنىڭ قورسىقىڭىزغا كى-
رىپ كەتكەن تۇرسا، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئاليللىرى گەپ قىلغاندا زەن قويۇپ ئاڭلاش كېرەك

ئەپەندى پادىشاھ ئوردىسىغا قالدۇن چېلىپ بەرگىلى كىد-
رىپتۇ. سازچىلار سازنى باشلىۋەتكەن بولسىمۇ، پادىشاھ
يەنىلا قېشىدىكى ۋەزىرلىرى بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇۋې-
رىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەپەندى ساز چېلىشتىن توختۇۋاپتۇ.
پادىشاھ بۇنىڭدىن خاپا بولۇپ:
— ئەپەندى، نېمىشقا ساز چالمايسىز؟ — دەپ سورايدۇ.
تۇ.

ئەپەندى ئاستا مىدىرلاپ قويۇپ:
— ئاليللىرى گەپ قىلغاندا، بىز زەن سېلىپ ئاڭلىدۇ-
شمىز كېرەك، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئاليليرنى كۆرەلمەي قالمسۇن دەپ

بىر كۈنى پادىشاھ پەرمان چۈشۈرۈپ ئەپەندىنى ئوردىغا چاقىرتىپ كەپتۇ. ئوردىدىكى بارلىق كىشىلەر پادىشاھقا ئېگىلىپ تەزىم بەجا كەلتۈرۈپتۇ، پەقەت ئەپەندىلا تەزىم قىلماستىن، تىك تۇرۇپتۇ.

پادىشاھنىڭ جۇدۇنى ئۆرلەپ:

— ئەپەندى، سىز نېمىشقا ماڭا سالام قىلمايسىز؟ — دەپتۇ.

— ئاليليرى، مېنى ئۆزلىرى چاقىرتىپلا، ئەگەر مەندۇمۇ ئۇلارغا ئوخشاش ئېگىلىپ تۇرۇۋالسام، ئاليليرنى كۆرەلمەي قالمسۇن دەيمىنا، — دەپتۇ ئەپەندى تەمكىنلىك بىلەن.

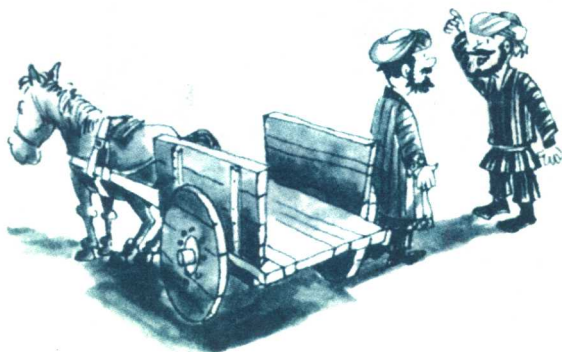
خۇدا قارارىنى ئۆزگەرتىپتۇ

بىر ئىمام ئەپەندىدىن پايدىلانماقچى بولۇپ، سەھەردىلا ئەپەندىنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ.

— ئەپەندى، سىز تەقۋادار مۇسۇلمانمۇ؟ — دەپ سوراپ-تۇ ئىمام.

— ئەلۋەتتە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.
— ئۇنداقتا ياخشى، مەن ئاللانىڭ پەرمانى بىلەن كەلدىم، تۈنۈگۈن كەچ چۈشۈمدە خۇدايىم ماڭا سىزنىڭ ئۆيدىن بىر ھارۋا بۇغداي ئەكېلىشكە بۇيرۇدى، — دەپتۇ ئىمام.

ئەپەندى بىر ئاز ئويلىغاندىن كېيىن جاۋاب بېرىپتۇ:
— سىزنىڭ ئېيتقانلىرىڭىز دۇرۇس، بىراق خۇدايىم سىزگە بۇيرۇپ بولۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي قارارىنى ئۆزگەرتىپتۇ، كېيىنكى يېرىم كېچىدە چۈشۈمدە ماڭا خۇدايىم سىزگە ئۇ بىر ھارۋا بۇغداينى بەرمەسلىكىمنى تاپىلدى. سىز مەندىنمۇ ئۆتە تەقۋادار مۇسۇلمان، شۇنداققۇ؟

باينىڭ جېنى بىر مىس يارماققا يارايدۇ

بىر باي كۆلگە چۈشۈپ كېتىپ قۇتقۇزۇڭلار دەپ ۋار-
قىراپتۇ. كۆل بويىدا بېلىق تۇتۇۋاتقان بىر بېلىقچى سۇغا
سەكرەپ چۈشۈپ ئۇنى قۇتقۇزۇپ قىرغاققا ئاچىقىپتۇ.
باي بىر مىس يارماقنى چىقىرىپ بېلىقچىغا:
— جېنىمنى قۇتۇلدۇرۇۋالغىنىڭىزغا رەھمەت! — دەپ
سۈنۈپتۇ.

بېلىقچى ئۇنىڭغا قاراپمۇ قويماستىن كېتىپ قاپتۇ.
ئەتراپقا ئولاشقان خەقلەر نارازى بولغان ھالدا:
— نېمىدېگەن چۈپەي نەرسە ئۇ، ئاران بىر مىس يارماق
بەرگىنىنى كۆرمەيدىغان، — دېيىشىپتۇ.
ئەپەندى بۇنى ئاڭلاپ قاققلاپ كۈلۈپ كېتىپ:
— باي بېگىم ئۆزىنىڭ جېنىنىڭ قانچە پۇلغا يارايدىغان-
لىقىنى ھەممىدىن بەك چۈشىنىدىكەن، — دەپتۇ.

تۇخۇمنى تىك تۇرغۇزۇش

پادشاھنىڭ بىر قېتىملىق زىياپىتىدە، بىر قىسىم باي ۋە ئەمەلدارلار ئەپەندىنىڭ ئەقىل - پاراستىگە قايىل بولدى. پادشاھتىن ئۇنى يەنە بىر قېتىم سىناپ بېقىشنى تەلەپ قىلىشىپتۇ.

— بولىدۇ، — دەپتۇ پادشاھ قولغا بىر پىششىق تۇخۇمنى ئېلىپ، — ئەپەندى، سىز بۇ تۇخۇمنى تىك تۇرغۇزۇپ بېقىڭە.

— جانابى ئالىيلىرى، مېنىڭ بىر تەكلىپىم بار، ئاۋۋال كۆپچىلىك بۇ تۇخۇمنى تىك تۇرغۇزۇپ باقسۇن، ئەگەر تىك تۇرغۇزالسا مەن يېڭىلىگىنىمگە تەن بېرىمەن، ئەگەر تىك تۇرغۇزالمىسا، ئاندىن مەن سىناپ باقاي، — دەپتۇ ئەپەندى.

ھېلىقى باي ۋە ئەمەلدارلار تۇخۇمنى ھەرقانچە قىلىپمۇ تىك تۇرغۇزالماي ئائىلاج ئەپەندىنى تىك تۇرغۇزۇپ بېقىشقا تەكلىپ قىپتۇ. ئەپەندى تۇخۇمنى جوزغا پاقىمدا قىلىپ بىرنى ئۇرۇپلا تىك تۇرغۇزۇپتۇ. بىراق باي ۋە ئەمەلدارلار

بۇنىڭغا قايىل بولدى.

— مايمىزۇمۇ قىلالايدۇ.

— مەزى دېيىشىپتۇ.

— ئەگەر سىز

لەرنىڭ بۇنىڭغا

ئەقىلدارلار يەتتى.

كەن بولسىدى،

ئەلۋەتتە قىلالايدۇ.

تىڭلار، — دەپتۇ

ئەپەندى.

قۇلايلىق بولۇش ئۈچۈن

ئەپەندى تامچىلىق قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە، بىر پىخ-سىق باي ئۇنى ئۆي سېلىپ بېرىشكە تەكلىپ قىپتۇ. بىراق پىخسىق باي ئەپەندىگە ئۈچ ۋاخ قاتتىق - قۇرۇق نان بېرىپ، بىرەر ۋاخمۇ ئوبدانراق تاماق بەرمەپتۇ. بۇنىڭغا قورسقى كۆپكەن ئەپەندى ئاشخاننى سالغاندا، قەستەن مېھمانخانا ئۆيدەك چوڭ قىلىپ سېلىپتۇ. مېھمانخانىنى بولسا، ھەم كىچىك، ھەم تار قىلىپ سېلىپتۇ.

— باي نارازىلىق بىلەن:

— ئەپەندى، سىز مېھمانخانا ئۆي بىلەن ئاشخانا ئۆينىڭ ھەجىمىنى ئالماشتۇرۇپ سېلىپسىز، بۇ نېمە قىلغىدىن ئىگىز؟ — دەپ سورايتۇ.

— باي ئاتا، سىزنىڭ بۇرۇنقى ئاشخانا ئۆيىڭىز بەك كىچىك ئىكەنتۇق. ئاشخانا ئۆي دېگەن كۈندە ئىشلىتىلىدۇ، مېھمانخانا ئۆي بولسا مېھمان كەلگەندىلا لازىم قىلىنىدۇ. قۇلايلىق بولۇش ئۈچۈن ئاشۇنداق سالدۇم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

چۈشكۈرۈش

پادشاھ ئەپەندىنى ئىنتايىن ئەقىللىق دەپ ئاڭلاپ،
ئوردىغا چاقىرتىپ مەسلىھەتچى قىلماقچى بوپتۇ. پادشاھ
چاقىرتقان كۈنى، ئەپەندى چوڭ قەدەم تاشلاپ پادشاھنىڭ
ھۇزۇرىغا كېلىپ، قەستەن بىر چۈشكۈرۈپتىكەن، تۈكۈ-
رۈكلىرى پادشاھنىڭ يۈزىگە چاچراپ كېتىپتۇ.

— ھۇ تومپاي سەھراللىق! نېمانداق ئەدەپسىزلىك قىل-
مىسەن؟ — دەپتۇ پادشاھ غەزەپتىن يېرىلغۇدەك بولۇپ.

— جانابى ئالىلىرى، خاتا چۈشىنىپ قالمىسلا، —
دەپ چۈشەندۈرۈپتۇ ئەپەندى، — بىزنىڭ يۇرتتا مۇنداق بىر
ئۆزگىچە ئادەت بار، چوڭ ئەمەلدارلارنى كۆرگەندە، چۈشكۈ-
رۈش ئارقىلىق سالام بېرىمىز، بۇ ئۆزلىرىگە «ياخشىلىق»
تىلىگەنلىك.

بۇنى راست دەپ چۈشەنگەن پادشاھنىڭ خاپىلىقى خۇ-
شاللىققا ئايلىنىپتۇ.

كۆزى تويماپتۇ

بىر كۈنى، بىر باي قازا قىپتۇ، بىراق ئۇنىڭ ئىككى كۆزى كاماردەك ئېچىلىپ قاپتۇ. ئىمام نۇرغۇنلىغان ئايەت-لەرنى ئوقۇسىمۇ، ئۆلۈكنىڭ كۆزى زادىلا يۇمۇلماپتۇ. ئا-مالسىز قالغان ئىمام ئەپەندىنى چاقىرتىپ كەپتۇ.

— تېزدىن بىر تاۋاق قوي گۆشى ئەكەلگىلار، باي بېگىم توپغۇچە يەۋالسا، كۆزى ئاندىن يۇمۇلسۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

— بۇ قانداق گەپ، ئۆلۈك ئادەم قانداقمۇ گۆش يېيەل-سۇن؟ — دەپ سوراپتۇ ئىمام.

— كۈنلاردا «ئاج كۆزنىڭ قورسىقى توپسىمۇ، كۆزى تويماپتۇ» دېگەن گەپ بار، سىلەر قاراپ بېقىڭلار، باي بېگىمنىڭ كۆزى يۇمۇلماپتۇ، دېمەك، ئۇنىڭ كۆزى توپىم-خان گەپ، — دەپتۇ ئەپەندى.

پۇل كېرەكمۇ ياكى كاللىمۇ

بىر كۈنى، پادىشاھ ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، سىزگە پۇل كېرەكمۇ ياكى كاللىمۇ؟
— ئىككىلىسى كېرەك! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.
— بولمايدۇ، سىز چوقۇم ئىككىسىنىڭ بىرىنى تاللىدىڭىز كېرەك، — دەپتۇ پادىشاھ.
— ئۇنداقتا مەن كاللىنى تاللىسام بولغۇدەك، — دەپتۇ ئەپەندى.
— نېمىشقا، سىزنىڭ پۇلىڭىز كۆپمۇ؟ — دەپ سورايتۇ پادىشاھ.
— پۇل ماڭا ئەقىل ئاتا قىلمايدۇ، بىراق كاللا بولسا ماڭا ئەقىل ئاتا قىلىدۇ، ئەقىل بولسا پۇلنىمۇ تاپقىلى بولىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

بېشىنى ئېگىش

ئەپەندى ھەرقېتىم پادشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەندە پا-
دشاھقا ئېگىلىپ سالام بەرمەيدىكەن. پادشاھ ئەپەندىنى ئې-
گىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئوردا ئىشىكىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا بىر
تاختاينى قاققۇز ۇپتۇ.

پادشاھ كۆڭلىدە ئەمدىغۇ ئەپەندى ئوردىغا ئېگىلىپ
كىرەر، دەپ ئويلاپ ئەپەندىنى ئوردىغا چاقىرتىپتۇ. ئەپەندى
ئوردا ئىشىكىنىڭ ئالدىغا كېلىپلا پادشاھنىڭ مەقسىتىنى
بىلىپ قاپتۇ - دە، بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن كەينىگە
ئۆرۈلۈپ، بېشىنى ئەگگىنىچە، ئوردىغا كەينىچىلەپ مېڭىپ
كىرىپتۇ.

بۇنى كۆرگەن پادشاھ ئەپەندىگە تېخىمۇ قايىل بوپتۇ.

ئۆكۈزنىڭ دوستى

ئەپەندى بىرقانچە دوستلىرى بىلەن دەريا بويىدا كېتە-
ۋاتسا، يىراقتىن بىر ئۆكۈزنىڭ «مۆ...مۆ...مۆ...» دەپ
مۆرىگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ.

ئاغىنلىرى ئەپەندىنى مازاق قىلىپ:

— ئەپەندى، دوستىڭىز سىزنى چاقىرىۋاتىدۇ، بېرىپ
ئاڭلاپ بېقىڭا، سىزگە بىرەر گېپى بار ئوخشايدۇ، — دەپتۇ.
ئەپەندى ئۆكۈزنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ — دە، بىر ئازدىن
كېيىن قايتىپ كېلىپ، ئۇلارغا:

— ئۆكۈز مېنى نېمىشقا بىر توپ ئېشەكلەر بىلەن بىللە
ماڭسەن دەپ ئەيىبلەپ كەتتى، — دەپتۇ.

ئەكسىچە سىناپ بېقىڭ

لوڭقا ياسايدىغان بىر ئادەم ئەپەندىنىڭ قېشىغا كېلىپ،
ھال ئېيتىپتۇ:

— ئەپەندى، مەن پەقەت چۈشەنەلمىدىم، بۇ لوڭقىنى
ياساش ئۈچۈن بىر كۈن ۋاقتىمنى سەرپ قىلسام، ئۇنى
سېتىش ئۈچۈن بىر يىل ۋاقتىم كېتىدۇ. بۇ نېمە ئۈچۈن؟
ئەپەندى ئەستايىدىللىق بىلەن:

— ئەكسىچە سىناپ بېقىڭ، بىر يىل ۋاقت سەرپ
قىلىپ بىر لوڭقىنى ياساپ چىقىشىڭىز، ئۇنى چوقۇم بىر
كۈندلا ساتالايسىز، — دەپتۇ.

خوراز ۋە قوچقار سوقۇشتۇرۇش

تۇخۇمدىن تۈك ئۇندۇرۇپ، يالغان - ياۋىداق گەپلەرنى تارقىتىپ يۈرۈشكە ئامراق بىر ئادەم، بىر چوڭ خورازنى ئەكېلىپ ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى خوراز سوقۇشتۇرۇپ ئوينىغان كۆڭۈللۈك-
مۇ ياكى قوچقار سوقۇشتۇرۇپ ئوينىغان كۆڭۈللۈكمۇ؟ —
دەپ سوراپتۇ.

— مەيلى خوراز سوقۇشتۇرۇش بولسۇن، ياكى قوچقار سوقۇشتۇرۇش بولسۇن، پەقەت ئادەملەر ئارىسىغا زىددىيەت تېرىپ، ئادەم سوقۇشتۇرمىسىلا، ئۇنىڭدىن باشقىسىنىڭ ھەممىسى كۆڭۈللۈك، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ساۋابلىق ئىش

بىر زالىم پادىشاھ ئەپەندىگە:

— ئەپەندى، سىز ئىنتايىن ئەقىللىق، مەن ھاياتىمنىڭ ئاخىرىدا بىر ساۋابلىق ئىش قىلىشنى ئويلىشىۋاتىمەن، سىز ماڭا بىر يول كۆرسەتكەن بولسىڭىز، — دەپتۇ.

— ئالىيلرى، — دەپتۇ ئەپەندى، — سىز ساۋابلىق ئىش قىلماقچى بولسىڭىز، بۇنىڭ پەقەت بىرلا ئامالى بار، ئۇ بولسىمۇ، كېچە — كۈندۈز كۆزىڭىزنى ئاچماي ئۇخلاڭ. — ئويغۇننىڭ نېمە سەۋەبى بولسۇن؟ — دەپتۇ پادىشاھ ھەيران بولۇپ.

— زالىم پادىشاھ بولغىنىدىن بولمىغىنى ساۋاب، جىنايەت ئۆتكۈزگىنىدىن ئۇخلىغىنى ساۋاب، — دەپتۇ ئەپەندى.

خاپا بولماڭ

ئەپەندى قانداقتۇر بىر ئىش بىلەن قوشنىسىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ قاپتۇ. قوشنىسى قىزغىنلىق بىلەن ئەپەندىنى بىر پىيالە چاي ئىچىپ چىقىشقا تۇتۇۋاپتۇ.

قوشنىسى ئۇنىڭغا بىر پىيالە چاي قۇيۇپتۇ، ئەپەندى پىيالەنى قولغا ئېلىپ ئەمدى ئىچەي دېيىشىگە، چاي بەك قىزىق بولغانلىقتىن، پىيالە قولىدىن چۈشۈپ كېتىپ چىقتى. لىپ كېتىپتۇ.

قوشنىسى خاپا بولغان ھالدا ئەپەندىگە قارايتكەن، ئەپەندى قوشنىسىغا:

— خاپا بولماڭ، ئەگەر سىز مېنى چاي ئىچىپ چىقىڭ دەپ تۇتۇۋالمىغان بولسىڭىز، بۇ ئىشنىمۇ يۈز بەرمەيتتى، — دەپتۇ.

پىخسقىنىڭ كارامىتى

ئىنتايىن پىخسۇق بىر ئادەم ئەپەندىنى كۆرسىلا:
— ئاداش، سىز پەقەت بىزنىڭ ئۆيىگە بارمايسىز، بىر
پىيالە چاي ئىچىپ، بىرەر ۋاخ تاماق يېگەچ مۇڭداشساق
بولمامدۇ، — دەيدىكەن.

بىر كۈنى، ئەپەندى بۇ پىخسۇقنىڭ كارامىتىنى بىر
كۆرەي دەپ ئۇنىڭ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ. پىخسۇق ئەپەندى-
نىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، دەرھال ئايالىغا:
— ئەپەندى بىزنىڭ ئۆي تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتىدۇ،
سەن دەرھال چىقىپ ئۇنىڭغا مېنى ئۆيدە يوق دەپ
قوي، — دەپتۇ.

ئەپەندى ئىشىك چېكىشىگە پىخسۇقنىڭ ئايالى چىقىپ:
— بەك سەت ئىش بولدى، سىز ئۆيىمىزگە ئاران بىر
كەلگىنىڭىزدە، بالىلارنىڭ دادىسى ئۆيدە يوق بولۇپ
قالدى! — دەپتۇ.

— ۋۇي، شۇنداقمۇ، ئۇنداقتا بوپتۇ، سىز ئېرىڭىزغا
دەپ قويۇڭ، بۇنىڭدىن كېيىن سىرتقا چىقسا، كاللىسىنى
دېرىزىدە قويۇپ چىقىمىسۇن، — ئەپەندى شۇنداق دەپلا كېتىپ
قاپتۇ.

ئۇ دۇنيا بىلەن بۇ دۇنيانىڭ ئارىلىقى

قوشنىسى ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، ئىمام دائىم ۋەز - نەسەھەت قىلغاندا ئۇ دۇنيا بىلەن بۇ دۇنيانىڭ گېپىنى تولا قىلىدۇ، ئۇ دۇنيا بىلەن بۇ دۇنيانىڭ ئارىلىقى زادى قانچىلىك؟

ئەپەندى قوشنىسى تۇرغان يەرگە بەلگىدىن بىرنى قو-
يۇپ، يېزىنىڭ باش تەرىپىدىكى قەبرىستانلىققا قاراپ مېڭىپ-
تۇ.

— ھەي ئەپەندى، نەگە بارسىز؟ سىز تېخى مېنىڭ سوئالمىغا جاۋاب بەرمىدىڭىز! — دەپ ۋارقىراپتۇ قوشنىسى يىراقلاپ كېتىۋاتقان ئەپەندىگە.

— سىز جايىڭىزدا مىدىرلىماي مېنى ساقلاپ تۇرۇڭ، مەن بېرىپ ئۇ دۇنيا بىلەن بۇ دۇنيانىڭ ئارىلىقىنى ئۆلچەپ كېلىپ، ئاندىن سىزنىڭ سوئالىڭىزغا جاۋاب بېرەي، — دەپتۇ ئەپەندى.

خوپۇن ئاتونۇش يىل، ئاي، كۈن

ئەپەندى باشقا بىر شەھەرگە بېرىپ كوچىدا كېتىۋاتسا،
بىرەيلەن ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:
— ئەپەندى، بۈگۈن كۈنگە نېمە؟
— مەن بۇ يەرگە كەلگىلى ئۇزۇن بولمىدى، بۇ يەردە.
كى ھەممە ئىش ماڭا يات. مەن بۇ يەرنىڭ يىل، ئاي،
كۈنلىرى بىلەن تونۇشمايمەن، قانداقمۇ سىزنىڭ سوئال-
لىڭىزغا جاۋاب بېرەلەيمەن، — دەپتۇ ئەپەندى.

پەرىجەمنى مىنگەشتۈرۈۋېلىڭ

ئەپەندى بازار كۈنى ئېشىكىنى سېتىپ ياياق كېتىپ
بارسا، بازاردىن ئاتلىق قايتقان ئىمامنى ئۇچرىتىپتۇ.
— تەقسىر، مەن ياياق قالدىم، پەرىجەمنى ئېتىڭىز.
نىڭ كەينىگە مىنگەشتۈرۈۋالسىڭىز، — دەپ ئۆتۈنۈپتۇ ئەپەندى.

— بولىدۇ، — دەپتۇ ئىمام، — نەگىچە مىنگەشتۈرۈۋا-
لمەن؟

— بىزنىڭ يېزىغىچە.

— يېزىغا بارغاندا پەرىجەڭنى كىمگە بېرىمەن؟

— ئەلۋەتتە ئۆزۈمگە بېرىسىز — دە.

ئىمام ھەيران بولۇپ:

— سىز بارغۇچە ساقلاپ تۇرىمەنمۇ؟

— ياق، تەقسىر، پەرىجەمنىڭ ئىچىدە ئۆزۈم بولغاندى-

كىن ئۆزۈمگىلا تاشلاپ كېتىسىز، — دەپتۇ ئەپەندى.

خورهك بىلەن ئۇيقۇنى ھەيدەۋاتىمەن

ئەپەندى بىر توپ ئادەملەر بىلەن بىللە موللامنىڭ ۋەزىدىكى نى ئاڭلاپ ئولتۇرۇپ، ئۇيقۇغا كېتىپ، خورهك تارتقىلى باشلاپتۇ. ئەپەندىنىڭ قېشىدا ئولتۇرغان بىرەيلەن ئۇنى نو-قۇپ:

- ئەپەندى، سىز خورهك تارتىپ ئۇخلىغىلى تۇردىڭىز. غۇ؟ بۇ موللامغا بولغان بوھورمەتلىك، — دەپتۇ.
- مەن ئۇخلىمىدىم، خورهك بىلەن ئۇيقۇنى قاچۇرۇۋا-تىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

راست گەپ ۋە يالغان گەپ

بىر كۈنى بىر توپ ئادەملەر ئەپەندىنى ئورنىۋېلىپ ئۇ-
نىڭدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، راستىڭىزنى دەپ بېقىڭە، سىز زادى يال-
غان گەپ قىلامسىز؟

— بەزىدە قىلىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

— قانداق ۋاقىتتا، — دەپ سورايتۇ ئۇلار.

— راست گەپنى يالغان گەپ بىلەن پەردازلاشقا توغرا

كەلگەندە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

خۇرجۇن يىتۈپ كەتتى

ئەپەندى بازاردا خۇرجۇننى يىتتۈرۈپ قويۇپتۇ. ئۆيگە قايتقاندا خوتۇننىڭ خاپا بولۇشىدىن ئەنسىرەپ، يالغاندىن بىر باھانە توقۇپتۇ:

— خوتۇن، بۈگۈن بازاردا ئاجايىپ بىر ئىش يۈز بەردى دېگىنە، بازاردىكى خەقلەرنىڭ ھەممىسى خۇرجۇن يىتتۈرۈشتى.

— سىزچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ خوتۇنى.

— خەق يىتتۈرگەن يەردە مەن قاراپ تۇرامتىم؟ مەن ئەلۋەتتە بىرىنچى بولۇپ يىتتۈرمىن — دە! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ئۆزۈڭلارنى ئۆگزىدىن تاشلاپ كۆرۈڭلار

ئەپەندى ئۆگزىدىكى قارلارنى سۇپۇرۇۋېتىپ، ئېھتىيات-
سىزلىقتىن تېيىلىپ كېتىپ، كوچا تەرەپكە يىقىلىپ چۈ-
شۈپتۇ. ئۇ قاتتىق يىقىلغاچقا، خېلىغىچە ئورنىدىن قوپالماپ-
تۇ. يولدىن ئۆتكەن - كەچكەنلەر ئۇنىڭ ئەتراپىغا ئۆل-
شپ:

— ئەپەندى، نېمە بولدىڭىز، قوپالمايۋاتسىزغۇ؟ —
دەپ سورىشىپتۇ.

— ئەگەر مېنىڭ نېمە ئۈچۈن قوپالمايۋاتقانلىقىمنى
بىلمەكچى بولساڭلار، ئۆزۈڭلارنى ئۆگزىدىن تاشلاپ بېقىڭ-
لار، ئاندىن مېنى يۆلەپ تۇرغۇزۇش ئېسىڭلەرگە كېل-
دۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئوخشاش كۆزدە قاراش

ئەپەندى ئالدىراش بولۇپ كېتىپ بىرقانچە ئاغىنىلردىن
نىڭ زىياپىتىگە بارالماي قاپتۇ. ھېلىقى ئاغىنىلىرى ئەپەندىدىن
ئاغرىنىپ:

— ئەپەندى، سىز دائىم ئادەملەرگە ئىككى خىل كۆزدە
قارايدىكەنسەز، ئەسلىدە ئوخشاش كۆزدە قارىسىڭىز بولاتتى،
— دېيىشىپتۇ.

بىر كۈنى ئەپەندى ئاشۇ ئاغىنىلىرى بىلەن بىر زىياپەتكە
قاتناشماقچى بوپتۇ. ئۇ ئوڭ كۆزىنى بىر لاتا بىلەن تېڭىپ
زىياپەتكە كەپتۇ. ھېلىقى ئاغىنىلىرى بۇنىڭدىن ئەجەبلىنىپ
سوراپتۇ:

— ئەپەندى، ئوڭ كۆزىڭىزگە نېمە بولدى، ئاغرىپ
قالدىمۇ يا؟

— ياق، ئوخشاش كۆزدە قاراش ئۈچۈن، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ ئەپەندى.

يەردىن بىر گەز ئېگىزلىكتە

بىرەيلەن ئەپەندىدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، بۇ دۇنيادىكى جەننەت قەيەردە؟

— يەردىن بىر گەز ئېگىزلىكتە! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ

ئەپەندى.

— سىز قانداق بىلىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ ھېلىقى ئادەم

يەنە.

— بىر كۈنى، مەن پىيادە نەچچە كىلومېتىر يول يۈ-

رۈپ، پۇتلىرىم ئىششىپ، ئاغرىپ كەتتى، كېيىن مەن

ئېشەككە مىنىۋالدىم، شۇنىڭدىن كېيىن مەن جەننەتنىڭ بىر

گەز ئېگىزلىكتىكى ئېشەكنىڭ دۈمبىسىدە ئىكەنلىكىنى بىل-

دىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

سوئالغا يارىشا جاۋاب

ئەپەندىنىڭ ئېشىكىنى بىرى ئوغرىلاپ كېتىپتۇ قوشنا - قولۇملار، ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلەر ئەپەندىدىن ھال سوزاپ كەپتۇ. ئۇلارنى كۈتكەن چىقىم بىر ئېشەكنىڭ پۇلىدىنمۇ ئېشىپ كېتىپتۇ.

بىر كۈنى، يەنە بىر ئەزمىسىنى ئېزىپ گەپ قىلىدىغان ئاغىنىسى ئەپەندىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، ئېشىكىڭنى بىر ئادەم ئوغرىلاپ كەتتىمۇ

ياكى بىرنەچچە ئادەم ئوغرىلاپ كەتتىمۇ؟ ئېشەك ئوغرىلىغان

ئادەم ئېشىكىڭنى يېتىلەپ ئەكەتتىمۇ ياكى مىنىپمۇ؟ ئوغ-

رىلانغان ئېشەك ئىشىكتىن چىققۇچە ئاۋۋال ئوڭ پۇتىنى

ئاپتىمۇ ياكى سول پۇتىنىمۇ؟ ئېشىكىڭ ئوغرى بىلەن

مەجبۇرىي مېڭىپتىمۇ ياكى ئۆزى خالاپ مېڭىپتىمۇ؟

— ئېشىكىم يەنە بىر قېتىم ئوغرىلانغاندا، مەن سىزنى

چاقىرىپ كېلەي، ئېشەك ئوغرىلاش جەريانىنى ئۆز كۆزىڭىز

بىلەن كۆرۈۋېلىڭ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

كۈن بىلەن ئاي

بىرەيلەن ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، كۈن بەلەنمۇ، ئايمۇ؟
— ئاي بەلەن! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.
— نېمىشقا؟
— چۈنكى كۈن دېگەن كۈندۈزى چىقىدۇ، ئاي بولسا
قاراڭغۇ كېچىنى يورۇتدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

مەن ئوغرىنى قوغلاۋاتىمەن

بىر كۈنى، بازار ئىنتايىن قالايمىقان ھەم قىستا - قىستاك بولۇپ كەتكەچكە ئەپەندى كۆڭلىدىكى ماللارنى ئالال-ماپتۇ. ئۇ بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، ئېگىز بىر پەش-تاققا چىقىپ خەقلەرگە قاراپ ۋارقىراپتۇ:

— خالايق، سىلەر جاپاسى يوق بىلىم، ساختىسى يوق ھەقىقەت، ئەجىرسىز ھوسۇل، بەدەلسىز پايدىغا ئېرىشىشنى خالامسىلەر؟

ئۇزۇن ئۆتمەي، بىر توپ ئادەم گۈررىدە ئولشىپ تەڭلا:

— خالايمىز! خالايمىز! — دەپ ۋارقىرىشىپتۇ.
— ئۇنداقتا سىلەر مۇشۇ يەردە مېنى سەۋرچانلىق بىلەن كۈتۈپ تۇرۇڭلار، مەن ئۆيگە بېرىپ سىلەرگە ئەكېلىپ بېرەي، — ئەپەندى گېپىنى تۈگىتىپلا ئالدىرىغىنچە كېتىپ قاپتۇ.

ئەپەندى بازارنى ئالدىرىماي ئايلىنىپ، ئۆزى خالىغان ماللارنى تاللاپ ئاپتۇ. ئاندىن ئۆزىنى ساقلاپ تۇرغان ئادەم-لەر يېنىدىن يۈگۈرگەن پېتى كېسىپ ئۆتۈپتۇ. ئارىدىن بىرى ئۇنى توسۇۋېلىپ سوراپتۇ:

— بىزگە ئەكېلىپ بېرىدىغان نەرسىڭىز قېنى؟
— بەك سەت ئىش بولدى، ئۇ نەرسىلەرنى ئوغرى ئوغرىلاپ كېتىپتۇ، مەن ھازىر شۇ ئوغرىنى قوغلاۋا-تىمەن، — ئەپەندى گېپىنى تۈگىتىپلا، يۈگۈرۈپ كېتىپ قاپتۇ.

ئۆيدە گۆش قالماپتۇ

بىر توپ ياش موللىلار ئەپەندىنى بىزنى مېھمان قىلد-
سىز دەپ تۇتۇۋاپتۇ. ئەپەندى ئامالسىز ئۇلارنى ئۆيىگە
باشلاپ مېڭىپتۇ. ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە ئۇلارغا:

— سىلەر ئىشىك ئالدىدا سەل ساقلاپ تۇرۇڭلار، مەن
ئۆيىگە كىرىپ قاراپ باقاي، ئۆيدە گۆش بارمۇ،
يوق، — دەپتۇ.

بىر ئازدىن كېيىن، ئەپەندى ئۆيىدىن يوغان بىر قازاننى
ئېگىز كۆتۈرۈپ چىقىپ:

— كەچۈرۈڭلار، ئۆيدە ئازراقمۇ گۆش قالماپتۇ، ئەگەر
گۆش بولغان بولسا، مەن چوقۇم مۇشۇ قازاندا سىلەرگە
ئوخشىتىپ شورپا سېلىپ بېرەتتىم، — دەپتۇ.

قۇلىقىڭىزغا پاختا تىقۇۋىلىڭ

بىر كۈنى، بىرەيلەن ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، مەن كۆپچىلىك ئالدىدا ناخشا ئېيتسام،
تەمتىرەپ كېتىپ پەقەت ياخشى ئېيتالمايمەن، سىزنىڭچە
قانداق قىلسام بولار؟
— بۇنىڭ چارىسى ئاسان، — دەپتۇ ئەپەندى، — ناخشا
ئېيتقان ۋاقتىڭىزدا ئىككى قۇلىقىڭىزغا پاختا تىقۇۋىلىڭ،
ئۆزىڭىز ئېيتقان ناخشىنى ئۆزىڭىز ئاڭلىمىسىڭىزلا تەمتىردە
مەيسىز.

كەلمسەڭلارمۇ بولىدۇ

ئەپەندىنىڭ بېغىدىكى ئۆرۈك پىششىغا، ئەپەندىنىڭ بىرنەچچە ئاغىنىلىرى ئىككى كۈندە بىر كېلىپ ئۆرۈك يەپ كېتىشكە باشلاپتۇ.

بىر كۈنى، ئۇلار يەنە كەپتۇ. ئۇلار ئۆرۈكنى تويغۇچە يېگەندىن كېيىن، ئەپەندىگە: «ئەپەندى، بېغىڭنىڭ ئۆرۈكى بەك ئوخشاپتۇ» دەپ قويۇپلا كېتىپ قاپتۇ. ئىككى كۈندىن كېيىن ئۇلار يەنە كەپتۇ. ئىشكىتىن كىرىپلا ئەپەندىگە:

— ئەپەندى، بېغىڭنىڭ ئۆرۈكى بەك تاتلىقكەن، بىز يەنە بىر قېتىم يەۋالاساق، — دەپتۇ.

— ياخشى گەپ، قېنى مەرھەمەت! — ئەپەندى گېپىنى تۈگىتىپلا باغدىن بىرنەچچە تال ئۇرۇقچىنى تېرىپ چىقىپتۇ. ھەم ھەربىرنىڭ ئاغزىغا بىردىن ئۇرۇقچىنى تىقىپ، — ئەگەر بىزنىڭ باغنىڭ ئۆرۈكى راستتىنلا شۇنداق تاتلىق بولسا، بىزنىڭ باغنىڭ ئۆرۈكى كۆچىتى سىلەرنىڭ قورسىقىڭلارغا ئۇنسۇن، بۇنىڭدىن كېيىن سىلەرمۇ ئىككى — ئۈچ كۈندە بىر بىزنىڭ باغقا كېلىپ يۈرمەيدىغان بولىسىلەر! — دەپتۇ.

ئارتۇق يېرىنى ھەرىدىۋېتەي

ئەپەندىنىڭ بىر پىخسىق دوستى بار ئىكەن، ئۇ دائىم دېگۈدەك ئەپەندىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ تاماق يەيدىكەنۇ، بىرەر قېتىم ئۇ ئەپەندىنى تاماققا تەكلىپ قىلمايدىكەن.

بىر كۈنى، ئەپەندى ئۇنى سىناپ باقماقچى بولۇپ، تاماق ۋاقتىغا ئۆلگۈرۈپ ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. پىخسىق دوستى ئامالسىزلىقتىن ئىككى قاچا ئاش ئەكېلىپ، بىر قاچىنى ئۆزىنىڭ ئالدىغا، يەنە بىر قاچىنى ئەپەندىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. بىراق ئەپەندىنىڭ ئالدىغا قويغان قاچىدا ئاران يېرىم قاچا ئاش بار ئىكەن. ئەپەندى ناخۇش ھالدا:

— ئۆيىڭىزدە ھەرە بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— بار، ھەرىنى نېمە قىلىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ دوستى ئەجەبلىنىپ.

— بۇ قاچىنىڭ ئارتۇق يېرىنى ھەرىدىۋېتەي دەيمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ئارقامدىكى ئادەمدىن سوراڭ

ئەپەندى مەسچىتتە ناماز ئوقۇۋېتىپ، پەرىجىسى سەل قىسقا بولغاچقا، ئالدىغا ئېگىلىپ سەجدە قىلغاندا، دۈمبىسى ئېچىلىپ قاپتۇ. ئەپەندىنىڭ ئارقىدا ئولتۇرغان كىشى بۇنى بىلەپ ھېس قىلىپ، ئەپەندىنىڭ پەرىجىسىنى پەسكە تارتىپ قويۇپتۇ.

ئەپەندىمۇ دەرھال ئالدىدا ئولتۇرغان ئادەمنىڭ پەرىجىسىنى تارتىپتۇ.

— نېمە بولدى، ئەپەندى؟ — دەپ سوراپتۇ ئالدىدا ئولتۇرغان ئادەم.

— مەندىن سورىماي ئارقامدىكى ئادەمدىن سوراڭ، ئا. شۇ ئادەم ئاۋۋال مېنى تارتقان، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

بىرى كانىيىنى كۆيدۈرۈۋالغان چاغدا

ئەپەندىنىڭ ئۆيىگە بىر سودىگەر دوستى كەپتۇ، ئەپەندى دوستىنىڭ ئالدىغا يېڭىلا قازاندىن ئۇسقان چۆچۈرنى قويۇپتۇ.

قورسىقى ئېچىپ تاقىلداپ كەتكەن دوستى بىر قىزىق چۆچۈرنى ئېلىپلا ئاغزىغا سايىپكەن، ئاغزى كۆيۈپ تۈكۈرۈپ تاشلىغىلى تاسلا قاپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ ئوڭايىسىزلىقىنى چاندۇرمايلىق ئۈچۈن، تورۇسقا قارىۋاپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن:

— ئۆيىڭىزنىڭ تورۇسىنى قاچان رېمونت قىلدۇردىڭىز؟ — دەپتۇ.

— بىرى كانىيىنى كۆيدۈرۈۋالغان چاغدا، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى دەرھال.

خجىللىقىمدىن يەيمەن

بىر كۈنى، ئەپەندى بىر ئاغىنىسى بىلەن بىللە پولۇ
ئېتىپ يېمەكچى بوپتۇ. ھېلىقى ئاغىنىسى ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، سەۋزە توغراشنى بىلمەيسىز؟

— بىلمەيمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

— ئۇنداقتا سەۋزە ۋە پىياز ئاقلاشنىچۇ؟

— بىلمەيمەن.

— پولۇ دۈملەشنىغۇ بىلەرسىز؟

— ئۈنمۇ بىلمەيمەن.

ئاغىنىسى ئامالسىز پولۇنى ئۆزى پىشۇرۇپ، ئەپەندى-

نىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ - دە:

— ئەپەندى، پولۇ يېيىشنىغۇ بىلەرسىز؟ — دەپ سو-

راپتۇ.

— ئەسلىدە پولۇ يېيىشنىمۇ بىلمەيتتىم، بىراق سىز

پولۇنى بەك جاپادا ئەتسىڭىز، يېمەسلىكتىن خجىل بول-

دۇم، — ئەپەندى گېپىنى تۈگىتىپلا، پولۇنى كاپاملاپ -

كاپاملاپ يېيىشكە باشلاپتۇ.

يوغان بېلىقتىن بىرنى تۇتۇۋالدىم

پادىشاھ ھەرقايسى جايلارغا مەخپىي نازارەتچىلەرنى ئە-
ۋەتىپ، قازى بولۇشقا لايىق كەمتەر ئادەمدىن بىرنى تاللاپ
چىقىشنى بۇيرۇپتۇ. ئەپەندى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ قېلىپ،
ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن كونا بېلىق تورىدىن بىرنى ئۇچىسىغا
ئارتىپ دېڭىز بويىدا تۇرۇپتۇ.

مەخپىي نازارەتچىلەر ئۇنى كۆرۈپ:

— سىز نېمىشقا بېلىق تورىنى ئۇچىڭىزغا ئارتىۋال-
دىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن بۇرۇن بېلىقچى ئىدىم، شۇڭا دائىم ئۆزۈمنىڭ
بۇرۇنقى نامرات ۋاقتلىرىمنى ئەسلەپ تۇرىمەن.

ئۇنىڭ سەمىمىي ھەم كەمتەرلىكى نازارەتچىلەرنى تە-
سىرلەندۈرۈپتۇ ھەمدە ئۇلارنىڭ چۈشەندۈرۈشى بىلەن ئەپەندى-
دى پادىشاھ تەرىپىدىن قازىلىققا تەيىنلىنىپتۇ. ئىككى -
ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، نازارەتچىلەر ئەپەندىنى كۆرۈپ
سوراپتۇ:

— قازى ئەپەندى، ھېلىقى كونا بېلىق تورىڭىز يەنە
بارمۇ؟

— ئەمدى تور-

نىڭ نېمە كېرىكى،

ئۇنىڭ بىلەن ناھايىتى

يوغان بېلىقتىن بىرنى

تۇتۇپ بولدۇم! — دەپ

جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى

كۈلۈپ تۇرۇپ.

شەھەرگە كىرىدىغان ۋاقتىم يوق

ئەپەندىنىڭ بىر دوستى ئەپەندىدىن شەھەردىكى بىر تۇغ-
قىنىغا خەت يېزىپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ.

— مېنىڭ سىزگە بەك يېزىپ بەرگۈم بار ئىدى، بىراق
مېنىڭ شەھەرگە كىرىدىغان ۋاقتىم يوق، — دەپتۇ ئەپەندى
ئۇنىڭغا.

— ئەپەندى، مەن سىزنى شەھەرگە كىرىڭ دەپمىدىم،
ماڭا بىر پارچە خەت يېزىپ بېرىڭ دەۋاتىمەن، — دەپتۇ
ھېلىقى دوستى چۈشەندۈرۈپ.

— كەچۈرىسىز، دوستۇم، مېنىڭ يازغان خېتىمنى
ئۆزۈمدىن باشقا ھېچكىم ئوقۇيالمايدۇ. ئەگەر مەن سىزگە
خەت يېزىپ بەرسەم، ئۆزۈم شەھەرگە كىرىپ ئوقۇپ بەرسەم
بولدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

قازانغا قىالماسلىق

ئەپەندىنىڭ ئوغلى ئۆيلىنىپتۇ، ئەمما ئايرىم قازان ئاس-
ماي، دائىم دادىسىغا تايىنىۋېلىپ بىر يۈك بولۇپ قاپتۇ.
بىر كۈنى، ئەپەندى بىرقانچە يۇرت چوڭلىرىنى چاقى-
رىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئوغلى بىلەن ئۆي ئايرىماقچى بوپتۇ.
بىراق ئوغلى مېھمانلارنىڭ ئالدىدىلا يىغلاپ تاشلاپتۇ، بىر
مېھمان ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ:

— بالام، ئاتا - ئاناڭدىن ئايرىلىشقا كۆزۈڭ قىمايۋا.
تامدۇ؟ بولدى كۆڭلۈڭ يېرىم بولمىسۇن، ئادەم چوڭ بولغا-
نكەن ھامان ئاتا - ئانىسىدىن ئايرىلىدۇ! — دەپتۇ.
— مەن ئاتا - ئانامغا كۆزۈم قىيمىدى ئەمەس، دادام-
نىڭ قازىنىدىن ئايرىلىپ قېلىشقا كۆزۈم قىمايۋاتىدۇ، —
ئوغلى گېپىنى تۈگىتىپلا يەنە يىغلاپ كېتىپتۇ.
— بولدى يىغلىمىغىن، ئاش - نان تاپالغان يەردە
بىرەر قازان تاپالماسلىقتىنمۇ غەم قىلامسەن؟ — دەپتۇ مېھ-
مان ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ.

— ياق، ئۈمىد-
نىڭ كۈندە تاماق پىد-
شىپ تۇرىدىغان قا-
زىنىمدىن ئايرىلىپ
قېلىشقا كۆزۈ قىي-
مايۋاتىدۇ، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ ئە-
پەندى ئوغلىنىڭ
ئورنىدا.

يۈرىكىمدە ئوت كۆيۈۋاتىدۇ

بىر كۈنى، ئەپەندى ئۆيىدە قۇۋۋەتلىك شورپا ئىچىپتە-
كەن، ئىچى قىزىپ كېتىپ، تالاغا چىقىپ ئايلىنىپ كەل-
مەكچى بوپتۇ. ئۇ ئىشكىتىن چىقىشىغىلا، ئىشك ئالدىدە-
كى يايىمچىلار بىلەن بىر توپ ئادەملەر يولنى توسۇۋاپتۇ.
ئەپەندى دەرھال كاللىسىنى ئىشلىتىپ يۈگۈرگەچ، توۋلاپ-
تۇ:

— ھەي، تېز بىر چەتكە ئۆتۈڭلار، چەتكە ئۆتۈڭلار،
يۈرىكىمدە ئوت كۆيۈۋاتىدۇ، بىكار سىلەرنىمۇ كۆيدۈرۈپ
قويدۇ.
ئادەملەر بۇنى ئاڭلاپ دەرھال يولنى بوشتىشىپتۇ.

بەرمەسنىڭ باھانىسى

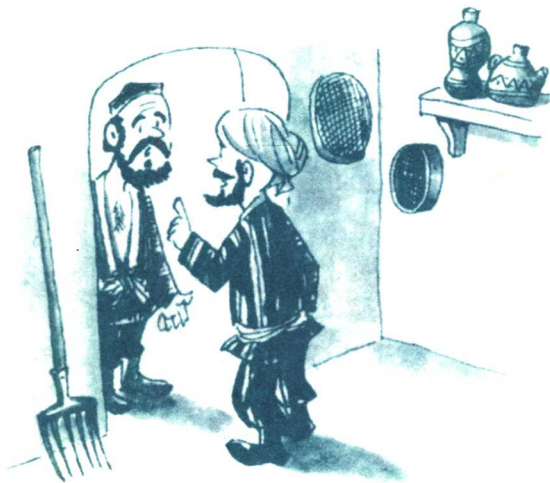
ئەپەندىنىڭ قوشنىسى ئەپەندىدىن غەلۋىر سوراپ كىرىپ-
تۇ. ئەپەندى بەرگۈسى كەلمەي:

— جېنىم قوشنام، مەن سىزگە جېنىمنى بېرىپ تۇر-
ساممۇ مەيلىتى، بىراق پەقەت خاپا بولمايسىز، ئۆيدىكىلەر
بۈگۈن غەلۋىرگە سۇ ئېلىپ قويۇپتۇ، — دەپتۇ.

قوشنىسى ھەيران بولۇپ سورايتۇ:

— ئەپەندى، غەلۋىرگىمۇ سۇ ئالغىلى بولامدۇ؟

— ھەي جېنىم قوشنام، ئەگەر بەرمەسلىكنىڭ باھاند-
سىنى تاپالمىغان چاغدا، ھېلىغۇ غەلۋىرگە سۇ ئېلىپ قو-
يۇشكەن، ئارغامچىغىمۇ ئۇن قاچىلاپ قويغىلى بولىدۇ، —
دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

سز چىداپ تۇرالىسىڭزلا

- ئەپەندى چىش دوختۇرلۇق قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە،
ئىنتايىن پىخسىق بىرى كېلىپ سورايتۇ:
— بىر تال چىشنى قانچە پۇلغا تارتىسىز؟
— ئون يارماققا، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.
— قانچىلىك ۋاقىت كېتىدۇ؟ — دەپ سورايتۇ پىخ-
سىق.
— بىر ئاش پىشىمدا تۈگەيدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.
— بىر ئاش پىشىمدىلا تۈگەيدىغان ئىشقا شۇنچىۋالا
كۆپ پۇل ئالامسىز؟ — دەپ نارازى بوپتۇ پىخسىق.
— ئەگەر سىز چىداپ تۇرالىسىڭزلا، قانچىلىك ئۇ-
زۇن ۋاقىت بولسىمۇ بولۇۋېرىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.

خاتىرىسىنى يوقاتقان بىمار

باشقىلارنىڭ ئۆزىنى ياشىغان دېيىشىنى ياخشى كۆرىدۇ.
غان بىر ئايال ئەپەندىگە كېسەل كۆرسىتىپتۇ. ئەپەندى ئايال-
نىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ، يېشىنى سورايتۇ. ھېلىقى ئايال
دەرھال يالغان گەپتىن بىرنى توقۇپ:
— ئەمدى يىگىرمە بەشكە كىردىم، — دەپتۇ.
ئەپەندى قوشۇمىسىنى تۇرۇپ قويۇپ، كېسەل قەغىزگە
«بۇ خاتىرىسىنى يوقاتقان بىمار» دەپ يېزىپ قويۇپتۇ.

ئاللىقاچان ئۆلۈپ كەتتىمكىن دەپتىمەن

ئۆزىنى شائىر چاغلايدىغان بىر يىگىت، بىرقانچە كۆپ-
لىت شېئىرنى ئەكىلىپ ئەپەندىگە كۆرسىتىپتۇ. ئەپەندى
كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن:
— بۇ شېئىرلارنى ئۆزىڭىز يازدىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپ-
تۇ.

— ھەئە، ھەربىر مىسرا، ھەربىر سۆزىدىن تارتىپ
ئۆزۈم يازدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ يىگىت قىن - قىنغا
پاتماي.

— ئوھۇي، بەك ياخشى يېزىپسىز، سىزنى كۆرگەنلىد-
كىمدىن ئۆزۈمنى ئىنتايىن بەختلىك ھېس قىلىۋاتىمەن،
«نەۋائىي» ئەپەندى، مەن تېخى سىزنى ئاللىقاچان ئۆلۈپ
كەتتى دەپتىكەنمەن، — دەپتۇ ئەپەندى يىگىتنىڭ قولىنى
چىڭ سىقىپ تۇرۇپ.

چرايلىق قىياپتىڭىز

بىر ھاكاۋۇر يىگىت ئەپەندىنىڭ دۇكىنىغا كىرىپ،
يولسىزلا چە خېرىدارغا ئۇرۇلۇپ سوقۇلۇپتۇ، يەنە تېخى
قوپال گەپلەرنى قىلىپ، ئاخىرىدا ھېچنېمە سېتىۋالماستىن
چىقىپ كېتىپتۇ.

— ھوي يىگىت، قايتىپ كېلىڭ، سىز بىرنېمىڭىزنى
چۈشۈرۈپ قويدىڭىز، — ئەپەندى ئاچچىقلىغان ھالدا يىگىتنى
چاقىرىپتۇ.

ھېلىقى يىگىت يۈگۈرگىنىچە قايتىپ كېلىپ سوراپتۇ:

— نېمەنى؟

— چرايلىق قىياپتىڭىزنى، يەنە باشقا يەرگە بېرىپ
ئۇنى ئىزدەپ يۈرمەڭ، — دەپتۇ ئەپەندى.

نەدە خىزمەت بولسا شۇ يەرگە

پادشاھ ئەپەندى ئىشتىن بوشتىۋېتىپتۇ. بىر كۈنى،
ئەپەندى تام تۇۋىدە ئاپتاپسىنىپ ئولتۇرسا قوشنىسى چىقىپ:
— ئەپەندى، سىز ئۇ دۇنياغا بارغاندا جەننەتكە كىرىش-
نى خالامسىز ياكى دوزاخقىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ھەي جېنىم قوشنام، — دەپتۇ ئەپەندى ئۇلۇغ —
كىچىك تىنىپ، — قەيەردە خىزمەت بولسا شۇ يەرگە بارد-
مەن.

ئاغزىڭىزنىڭ چۆرىسىنى ئويۇپ قويسام كۈلمەيسىز

ئىنتايىن كۈلگۈنچەك بىر ئادەم ئەپەندىنى ئىزدەپ كەپتۇ.
 — ئەپەندى، مەن سەللا قىزىقارلىق ئىشنى ئاڭلاپ
 قالسام ياكى كۆرۈپ قالسام، ئۆزۈمنى تۇتۇۋالماستىن قا-
 قاقلاپ كۈلۈپ كېتىمەن، خېلى ئۇزۇنغىچە كۈلكەمنى توخ-
 تىتالمايمەن، سىزنىڭچە قانداق قىلسام بولار؟ مانا قا-
 راڭ، سىزنى كۆرسەممۇ شۇ، — ئۇ گېپىنى توختىتىپلا
 قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ ھەمدە خېلىغىچە كۈلكىسىنى توخ-
 تىتالماپتۇ. ئەپەندى بىر ئاز ئويلانغاندىن كېيىن، بېلىدىكى
 پىچىقىنى چىقىرىپ ھېلىقى ئادەمنىڭ يۈزىگە قارىتىپ پۇلاڭ-
 لىتىپتۇ. ھېلىقى ئادەم قورققىنىدىن دەرھال كۈلكىسىنى
 توختىتىپتۇ.

— بۇ نېمە قىلغىنىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ ھېلىقى ئادەم

ئەپەندىدىن.

— ئاغزىڭىزنىڭ

چۆرىسىنى ئويۇپ قويدى.

ساملا سىزنى كۈلكىدىن

توختاتقىلى بولىدۇ،

مانا قاراڭ،

ھازىر سىز كۈلىمىدى.

ئىڭىز! — دەپتۇ ئەپەندى.

دى.

ئاۋۋال كۆزىڭىزنى داۋالايلى

ئاچ كۆز بىر ئادەم ئەپەندىنىڭ قېشىغا كېلىپ كېسەل كۆرسىتىپتۇ.

— ئەپەندى، قورسقىم بەكلا ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ.
— تۈنۈگۈن نېمە يېگەنتىڭىز؟ — دەپ سورايتۇ ئەپەندى.

— ئازراق غورا يېگەن، يەنە بۇزۇلۇپ قالاي دېگەن قېتىق ئىچكەندىم، — دەپتۇ ئاغرىق ئادەم.

— ئۇنداقتا ئاۋۋال كۆزىڭىزنى داۋالايلى، سىزگە ئازراق كۆز دورىسى يېزىپ بېرىي.

— نېمىشقا؟ كۆزۈمنىڭ كېسىلى بولمىسا؟ — دەپ سورايتۇ ئۇ ئادەم ئەجەبلەنگەن ھالدا.

— بۇنىڭدىن كېيىن يېگەن نەرسىڭىزگە ئوبدانراق قارىشىڭىز ئۈچۈن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

قەرز سۈيلىگەندە

بىر ئادەم ئەپەندىدىن پۇل قەرز سورايتۇ، ئەپەندى پۇل-
نى بەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ مەيدىسىگە كۈچەپ تۇرۇپ بىر
سېلىپ، قەرز ئالغۇچىنى ئوڭدىسىغا چۈشۈرۈۋېتىپتۇ. ئۇ
ئادەم ھەيران بولۇپ ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— بۇ نېمە قىلغىنىڭىز؟

— ياخشى، ئىنتايىن ياخشى! قارىغاندا، مەن سىزدىن
قەرزنى سۈيلىگەندە سىزنىڭ مەن بىلەن مۇشتلاشقۇدەك كۈ-
چىڭىز يوقكەن، — دەپتۇ ئەپەندى خۇشال ھالدا قەرز ئالغۇ-
چىغا.

راست گەپنىڭ قىممىتى

بىرى ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، دۇنيادا نېمىنىڭ قىممىتى ئەڭ يۇقىرى؟

— راست گەپنىڭ قىممىتى ئەڭ يۇقىرى! — دەپ

جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

— راست گەپنى ئۆلچەيدىغان تارازا بارمۇ؟ — دەپ

سورايتۇ ھېلىقى ئادەم يەنە.

— راست گەپنى ئۆلچەيدىغان تارازا سىزنىڭ يۈرد-

كىڭىزدە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ئىتىم يادىمغا كېلىپ قالدى

ئەپەندىنىڭ ئاۋازى ئانچە ياخشى ئەمەس ئىكەن، شۇنداق بولۇشىغا قارىماي ئۇ ناخشا ئېيتىشقا بەك ئامراق ئىكەن. بىر ناخشىچى ئەپەندىنىڭ ناخشىسىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا:

— ئەپەندى، سىز ناخشا ئېيتىشىڭىزلا، پۈتۈن بەدىنىم تىكەنلىشىپ كېتىدىكەن، بولدى ئەمدى ئېيتماڭ، ناخشىنى ئېيتالغان ئادەم ئېيتسۇن، — ئۇ گېپىنى تۈگىتىپلا ئاۋازدىن قىيىن قىيىن ئاۋازدا ناخشا ئېيتىشقا باشلاپتۇ. ئۇ ناخشىسىنىڭ يېرىمىغا كەلگەندە، ئەپەندى خۇددى كىچىك بالدەكلا ھۆڭرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ. ناخشىچى ناخشا ئېيتىشنى توختىتىپ ئەپەندىدىن سورايتۇ:

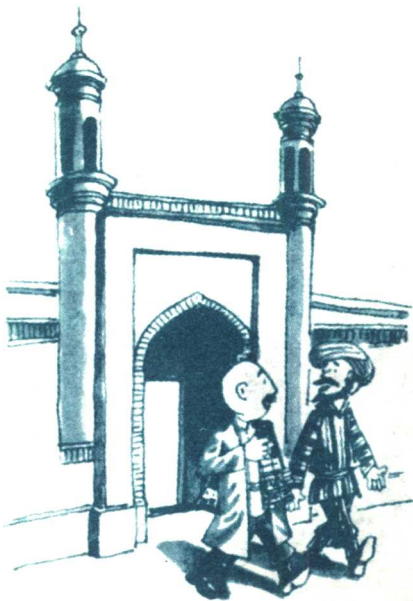
— مۇڭلۇق ئاۋازىم سىزنى تەسىرلەندۈرگەن ئوخشىد-مامدۇ؟

— ياق، ئۆلۈپ كەتكەن ئىتىم يادىمغا كېلىپ قالدى، ئۇ ھەركۈنى كەچتە توختىماي قاۋايتتى، ئۇنىڭ قاۋغان ئاۋازى بەئەينى سىزنىڭ ناخشا ئېيتقان ئاۋازىڭىزغا ئوخشايدىكەن، ئۇنى ئويلاپ ئازابلانغىنىمىدىن يىغلاپ كەتتىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندىم.

غەلتە چۈش

بىرەيلەن ئەپەندىگە ئۆزىنىڭ چۈشىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ:
— ئەپەندى، مەن بۈگۈن ئاجايىپ غەلتە بىرچۈش
كۆردۈم، چۈشۈمدە بىر چاشقان ھەدەپ ئۆتۈكۈمنى غاجاۋات-
قۇدەك، سىزنىڭچە بۇ چۈشۈم غەلتىمكەن؟
— بۇ چۈشنىڭ نېمىسى غەلتە بولسۇن، ئەگەر ئۆتۈ-
كىڭىز چاشقاننىڭ ئاغزىنى غاجىغان بولسىتى، ئاندىن غەلتە
چۈش كۆرگەن بولاتتىڭىز، — دەپتۇ ئەپەندى.

قولۇمدىن كەلگىنىنى قىلمەن

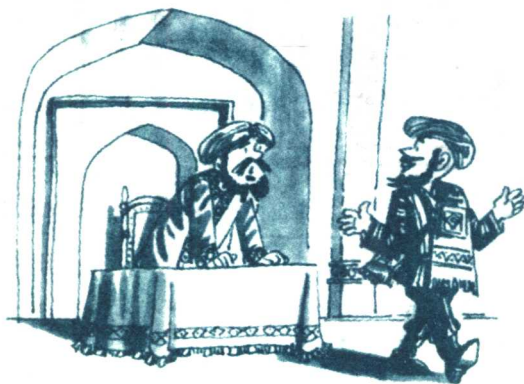
ئەپەندى قازى مەھكىمىسىگە ئىش بېجىرگىلى بارغاندەكەن، مەھكىمدىكىلەر ئەپەندىنىڭ خۇرجۇنىنى تىقنۇۋاپتۇ. ئەپەندى قازىغا:

— قازى بېگىم، ئەڭ ياخشى خۇرجۇنۇمنى تېپىپ بېرىڭ، بولمىسا قولۇمدىن كەلگىنىنى قىلمەن جۇمۇ! — دەپتۇ.

ئەپەندىنىڭ راستتىنلا مەھكىمىنى مالمان قىلىشىدىن ئەنسىرىگەن قازى، ئەپەندىنىڭ خۇرجۇنىنى تاپقۇزۇپ بېرىپتۇ.

— ئەپەندى، ئەگەر خۇرجۇنىڭىز تېپىلمىغان بولسا، قوللىڭىزدىن نېمە كېلەتتى؟

— تېپىلمىغان بولسا، قولۇمدىن نېمە كېلەتتى، ئۆيگە بېرىپ ئەسكى پالاستىن يەنە بىر خۇرجۇن تىكىش كېلىتتى شۇ! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

غەيۋەت - شىكايەتتىن قانداق ساقلانغىلى بولىدۇ؟

بىرەيلەن ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، قانداق قىلغاندا غەيۋەت - شىكايەتتىن
ساقلانغىلى بولىدۇ؟
— ئەگەر سىز غەيۋەت - شىكايەتتىن ساقلانماقچى بول-
سىڭىز، ئەڭ ئاۋۋال غەيۋەت - شىكايەتكە ئامراق قۇلىقىد-
ىڭىزنى كېسىۋېتىڭ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

تلىمنىڭ ئۇچىغا باغلاپ قويۇڭ

بىر كۈنى، ئەپەندى ئۆيىنىڭ ئالدىدىكى سۇپىدا ئاپتاپ سىنىپ ئولتۇرسا، يۈزبېشى ئەپەندىنىڭ ئىشىكى ئالدىدىن ئۆتۈپتۇ، ئەپەندى ئورنىدىن تۇرۇپ يۈزبېشىغا سالام قىپتۇ ۋە ھۆرمەت يۈزسىدىن:

— ئۆيىگە كىرىپ بىرەر پىيالە چاي ئىچىپ، ئارام ئېلىپ ماڭمامسىز؟ — دەپتۇ.

ئويلىمىغان يەردىن، ئەپەندىنىڭ تەكەللۇپ سۆزىنى ئاڭلىغان يۈزبېشى ئاتتىن چۈشۈپ ئاتنى باغلايدىغان قوزۇق تاپالماي، ئەپەندىدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، ئېتىمنى نەگە باغلايمەن؟
— ئۆيىگە كىرىڭ دېگەن تلىمنىڭ ئۇچىغا باغلاڭ! —
دەپتۇ ئەپەندىم دەرھال.

ئادىل ئېشەك

بىر كۈنى ئەپەندى ئۆزىنىڭ يىتۈپ كەتكەن ئېشىكىنى
ئىزدەپ يۈرسە، بىر دوستى ئۇنىڭغا چاقچاق قىلىپ:
— ئەپەندى، ئاڭلىسام ئېشىكىڭىز ئوردىدا ئەمەلدار
بوپتۇ دەيدۇ، — دەپتۇ.

— راستتىنلا شۇنداق بولغان بولسا، خۇداغا شۈكرى،
مېنىڭ ئۇ ئېشىكىم بەكلا ئادىل ئېشەك، ئىككى كۈنگە
قالماي ئەمىلىدىن چۈشۈپ، قېشىمغا قايتىپ كېلىدىكەن —
دە، — دەپتۇ ئەپەندى.

تلىمنى چىشمغا باغلاپ قويدۇم

بىر توپ ئادەم پاراڭلىشىپ ئولتۇرسا، ئارىدىن بىرى
تولا ۋالاقشىپ زادى توختىماپتۇ. ياندا تۇرغان بىر ئادەم
پەقەت چىداپ تۇرالماي قېشىدىكى ئەپەندىنى ئوقۇپ:
— ئەپەندى، ئەجەبا سىزنىڭ تىلىڭىزنى ئىت چىشلى-
ۋالدىمۇ، نېمانداق ئەتىگەننىڭ ياقى بىر ئېغىزىمۇ گەپ قىلماي
تۇرىسىز؟ — دەپتۇ.
— يوقسۇ، تىلىمنى ئىت چىشلىۋالدىم، خەقلەر مې-
نى توختىماي ۋالاقشىدۇ دەۋەرگەچكە، تىلىمنى چىشمغا
باغلاپ قويدۇم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ئەقلىگە نەپسى منىۋالغاندا

بىر نەپسخور ئادەم ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، دانا ئادەمسىز، ئېيتىپ بېرىڭا، ئادەم
قانداق ۋاقىتلاردا ئەقلىدىن ئادىشىپ قالدۇ؟
— ئەقلىگە نەپسى منىۋالغاندا، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.

مەخپىيەتلىك

بىرەيلەن ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، سىز كىمنىڭ مەخپىيەتلىكىنى ھەممىدىن
ياخشى بىلىسىز؟
— مېنىڭ كاللام خەقلەرنىڭ مەخپىيەتلىكىنى قاچىلايدىغان
ئامبار بولمىسا، مەن قانداق بىلەي؟ — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ ئەپەندى.

ھۇرۇن ئەپەندى

ئەپەندى ئىنتايىن ھۇرۇن بولۇپ، كۈنلەپ كارىۋاتتىن چۈشمەي ياتىدىكەن. خوتۇنى تېرىكىپ:
— ئەپەندى، ئورنىڭىزدىن تۇرۇپ ئازراق ھەرىكەت قىلغاچ بېرىپ چىراغنى يېقىۋېتىڭ، — دەپتۇ.
— تېخى قاراڭغۇ چۈشمەسە، نېمىگە ئالدىرايتتىڭ؟ — دەپتۇ ئەپەندى.

بىر ئازدىن كېيىن خوتۇنى يەنە:
— تالادا يامغۇر ياغدىمىكىن، چىقىپ قاراپ بېقىد-ئە!
— دەپتۇ.

— مۇشۇك قايتىپ كىرسە، تۈكىنى سىيلاپ باقساڭلا يامغۇر ياغقان — ياغمىغانلىقىنى بىلەلەيسەن، — دەپتۇ ئەپەندى.

بۇنى ئاڭلىغان خوتۇننىڭ ئىمانى بەش گەز ئۆر-لەپتۇ — دە، ۋارقىراپ:
— ئەپەندى، بېرىپ ئىشكىنى يېپىۋېتىڭ! — دەپتۇ.
— مەن سېنىڭ ئىككى بۇيرۇقۇڭنى ئورۇندىدىم، ئۇ-چىنچىسىنى ئۆزۈڭ ئورۇندا، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئەگەر ئوغرىلىق قىلمىساڭ

- قولى ئەگرى بىر ئادەم ئەپەندىدىن سورايتۇ:
— ئەپەندى، قۇياش ياخشىمۇ ياكى ئاي ياخشىمۇ؟
— ئەلۋەتتە قۇياش ياخشى! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
ئەپەندى.
— ئۇنداقتا ئايچۇ؟
— ئەگەر ئوغرىلىق قىلمىساڭ، ئايمۇ ياخشى، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ ئەپەندى.

ئەزرائىل قېرىپ كېتىدۇ

ناھايتى كۆپ قەرزگە بوغۇلۇپ كەتكەن بىر ئادەم ئەپەندە:
دىگە:

— مەن گەدىنىمگە بىرمۇنچە قەرزنى ئارتىپ ئۆلۈپ
كەتكۈم يوق، ئاللا ئۆمرۈمنى ئۈزۈنراق قىلسا، قەرزلىرىم-
نىڭ ھەممىسىنى تۆلەپ بولسام بولاتتى، — دەپ ھال ئېيى-
تىپتۇ.

— ئازابلانماڭ، قەرزلىرىڭنى تۆلەپ بولغۇچە ئەزرا-
ئىل قېرىپ كېتىدۇ، ئۇ چاغدا ئۇنىڭ جېنىڭنى ئالدىغانغا
قۇربىتى يەتمەيدۇ، — دەپ تەسەللى بېرىپتۇ ئەپەندى.

مەن نېمە ئويلاۋاتىمەن

ئەپەندى بىر ئاغىنىسىگە:

— سىز كۆڭلىڭىزدە نېمە ئويلىغان بولسىڭىز مەن

شۇنى تېپىۋالسىمەن، — دەپتۇ.

— ئۇنداقتا تېپىپ بېقىڭ، مەن ھازىر نېمە ئويلا-

ۋاتىمەن؟ — دەپتۇ ئاغىنىسى.

— سىز ئەپەندى چوقۇم كۆڭلۈمدىكىنى تاپالمايدۇ دەپ

ئويلاۋاتىسىز، — دەپتۇ ئەپەندى.

جەننەتمۇ تايىنلىقكەن

ئەپەندى بىر پىخسىق بايغا ياللىنىپ ئىشلەپتۇ. تاماق ۋاقتى بولغاندا، باي ئەپەندىنىڭ ئالدىغا بىر پىيالە چاي بىلەن قېتىپ كەتكەن بىر زاغرىنى قويۇپ:

— ئەپەندى، قېنى ئېلىڭ، بۇ زاغرا نان جەننەتتىن چىقدۇ، — دەپتۇ.

— شۇنداقمۇ، ئۇنداقتا جەننەتمۇ تايىنلىقكەن، كېيىن ھەرگىز جەننەتكە كىرمەڭ، بولمىسا ئاشقازىنىڭىزنى بۇ-زۇۋالىسىز، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئادەم نېمىشقا ئەسنەيدۇ؟

ئەپەندى بىر سورۇنغا مېھمان بولۇپ بېرىپتۇ. مېھمانلار ئەپەندىنىڭ ئەتراپىغا ئولشۇپ، تاغدىن - باغدىن سوئال سوراپ كۈنى كەچ قىپتۇ. بىراق ھېچكىم ئەپەندىنىڭ ئالدىغا يا بىر پىيالە چاي، يا بىر پارچە نان قويماپتۇ. بىرى يەنە ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، ئادەم نېمىشقا ئەسنەيدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئەپەندى بۇ سوئالنى ئاڭلاپ شۇ زامات جانلىنىپ كېتىپتۇ ۋە ئەتەي بىرنى ئەسنۋەتكەندىن كېيىن، جاۋاب بېرىپتۇ: — ئەسنەشنىڭ سەۋەبى ئىككى خىل بولدى، بىرى ئاچ قورساقلىقتىن، يەنە بىرى ئۇيقۇسىزلىقتىن، — ئەپەندى گېپىنى تۈگۈتپىلا يەنە بىرنى ئەسنەپتۇ - دە، ئۇ - لاپلا، — ئىشقىلىپ مېنىڭ ئەسنىشىمنىڭ سەۋەبى ئۇيقۇسىزلىقتىن ئەمەس، — دەپتۇ.

سۇغا غەرق بولمىز

برى ئەپەندىدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، ئادەملەر بىرلا تەرەپكە ماڭماي، نېمىشقا
ھەر تەرەپكە ماڭدۇ؟

— چۈنكى دۇنيا دېگەن ئىككى تەرەپكە لىڭشىپ تۇرغان
بىر چوڭ قېيىق، ئەگەر ئادەملەر ھەر تەرەپكە ماڭماي، بىرلا
تەرەپكە ماڭسا، قېيىق تەڭپۇڭلۇقىنى يوقىتىپ، ئۆرۈلۈپ
كېتىدۇ - دە، ھەممىمىز سۇغا غەرق بولمىز، - دەپتۇ
ئەپەندى.

قايسى سازنىڭ ئاۋازى مۇڭلۇقكەن

ئەپەندى سازچى ئاغىنىسىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتىكەن. ئا-
غىنىسى ئەپەندىگە سازلىرىنى كۆرسىتىپتۇ. ئۇ ئاۋۋال دۇ-
تارنى ئېلىپ ئەپەندىگە بىر ھازا چېلىپ بەرگەندىن كېيىن،
ئارقىدىنلا تەمبۇرنى ئېلىپ چېلىشقا باشلاپتۇ، ئاندىن راۋاپ-
نى شۇنداق قىلىپ تاكى كەچ بولغۇچە، ئەپەندىگە يەيدىغان
بىرەر نەرسىمۇ بەرمەپتۇ. قورسىقى ئېچىپ كەتكەن ئەپەندى
ئايلىنىپ قالغىلى تاس قاپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن، ئاغىنىسى
ئەپەندىدىن سورايتۇ:

— ئەپەندى، بۇ سازلارنىڭ ھەممىسىنى ئاڭلىدىڭىز،
سىزنىڭچە قايسى سازنىڭ ئاۋازى ئەڭ مۇڭلۇقكەن؟
— ھازىر ماڭا، قازان - قومۇشنىڭ تەڭكەش قىلغان
ئاۋازى ھەرقانداق سازنىڭ ئاۋازىدىنمۇ مۇڭلۇق تۇيۇل-
دۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

قېچىر خالىغان يەرگە

ئەپەندىنىڭ ياۋاش، مۇلايىم ئېشىكى ئۆلۈپ قاپتۇ. شۇ-
نىڭ بىلەن ئەپەندى بازاردىن بىر قېچىر سېتىۋاپتۇ. ئەمما
بۇ تېخى كۆندۈرۈلمىگەن قېچىر بولغاچقا ئىنتايىن شاش
ئىكەن. ئەپەندى قېچىرنى كۆندۈرمەكچى بولۇپ ئۈستىگە
سېتىپكەن، ئۇ چىچاڭشىغان يېتى ئالدىغا قاراپ جېنىنىڭ
بارىچە چېپىپتۇ.

بۇنى كۆرگەن بىرەيلەن:

— ھوي ئەپەندى، قېچىرنى بۇنچىۋالا چاپتۇرۇپ نەگە
ماڭدىڭىز؟ — دەپ سورايتۇ.
— ۋاي ئاغىنە، قېچىر خالىغان يەرگە، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ ئەپەندى.

بىرلا نەرسە كەملىك قىلدى

شەھەردىكى بىر تەييارتاپ ئادەم ئەپەندىگە:
— جۈمە كۈنى، ئاغىنىلەر بىلەن سىزنىڭ ئۆيىڭىزگە
مېھمان بولغىلى بارماقچىمىز، تەييارلىق قىلىپ قويۇڭ، —
دەپتۇ.

ئەپەندى دەرھال قوشۇلۇپتۇ.
جۈمە كۈنى ھېلىقى ئادەم بىر توپ ئادەمنى باشلاپ
ئەپەندىنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. ئەپەندى ئۇلارنى ئۆيگە باشلاپتۇ.
بىراق ئۆيدە داستىخان سېلىنمىغانىكەن. بىر ئازدىن كېيىن
ھېلىقى ئادەم ئەپەندىنى سىرتقا چاقىرىپ:
— ئەپەندى، قورسىقىم ئېچىپ دۈمبەمگە چاپلىشىپ
قالايلادى، تېزىرەك قولىمىزغا سۇ بېرىپ، تاماقنى تارت-
مامىز! — دەپتۇ.

— مەنمۇ شۇنداق
ئويلىغان، بىراق بىرلا
نەرسە كەم بولۇپ قال-
دى، — دەپتۇ ئەپەندى.
— نېمە نەرسە كەم
بولۇپ قالدى؟ — دەپ
سورايتۇ ھېلىقى ئادەم.
— پۇل، — دەپتۇ
ئەپەندى ئۇنىڭ قۇلىقىغا.

جەننەت بىلەن دوزاخ توشقۇچە

ئەپەندىدىن بىرى سوراپتۇ:

— ئەپەندى، ئادەملەر قاچانغىچە تۇغۇلۇپ ئۆلۈۋېرىدۇ؟

— جەننەت بىلەن دوزاخ توشقۇچە، — دەپ جاۋاب بېرىپ-

تۇ ئەپەندى.

ئېشەككە ئېشەك سۆيۈنچە

ئەپەندى ئېشەكنى يوقىتىپ قويۇپ، بازارغا بېرىپتۇ - دە:

— خالايىق ئاڭلىمىدىم دېمەڭلار، مەن ئېشەكنى يوقىتىپتۇم، ئەگەر كىمدەكىم تېپىۋېلىپ ئەكىلىپ بەرسە، مەن ئۇنىڭغا بىر ئېشەك مۇكاپات بېرىمەن، — دەپ ۋارقىراپتۇ. ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان ئادەملەر ھەيران بولۇپ سوراپتۇ:

— ئەپەندى، بىر ئېشەكنى تېپىش ئۈچۈن، يەنە بىر ئېشەك سۆيۈنچە بەرسىڭىز، ئۆزىڭىزگە نېمە قالدۇ؟
— نېمە قالدى، ئېشەكنى تاپقىنىم قالدۇ، — دەپتۇ ئەپەندى.

قانداق ياتسا ئوبدان ئۇخلىغىلى بولىدۇ؟

ئەپەندىنىڭ بىر ئاغىنىسى ئەپەندىدىن سوراپتۇ:

— ئەپەندى، ئادەم قانداق ياتسا ئوبدان ئۇخلايدۇ؟

— قانداق يېتىش ئەپلىك بولسا، شۇنداق ياتسىڭىز

بولمىدىمۇ! — دەپتۇ ئەپەندى.

— مەن قانداقلا ياتساممۇ ئۇخلىيالمايدىكەنمەن! —

دەپتۇ ھېلىقى ئاغىنىسى.

— ئەمىسە سەۋر قىلىڭ، گۆرگە كىرگەندە تازا ئوبدان

ئۇخلايسىز، — دەپتۇ ئەپەندى.

ئەتىيازنى ئېلىپ قېلىڭ

ئەپەندىنىڭ بىر ئاغىنىسى دەپتۇ:
— ئەپەندى، مېنىڭ قاملاشمىغان بىر مىجەزم بار،
قىش بولسا سوغۇققا، ياز بولسا ئىسسىققا چىدىمايمەن، زادى
قانداق قىلسام بولار؟
ئەپەندى بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن مۇنداق دەپتۇ:
— ھەي ئەخمەق، پۇلنى چىقراق خەجلىپ ئەتىيازنى
ئېلىپ قېلىپ، تۆت پەسلىنىڭ ھەممىسىدىلا ئەتىيازنى يې-
نىڭدىن ئايرىمىساڭ بولمىدىمۇ!

ئۇخلاۋاتىمەن

بىر كۈنى ئەپەندى ئاغىنىسى بىلەن شەھەرگە كىرىپ،
بىر مېھمانخانىدا بىللە قونۇپ قاپتۇ.

يېرىم كېچىدە ئاغىنىسى ئەپەندىدىن:

— ئەپەندى، ئۇخلاپ قالدىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

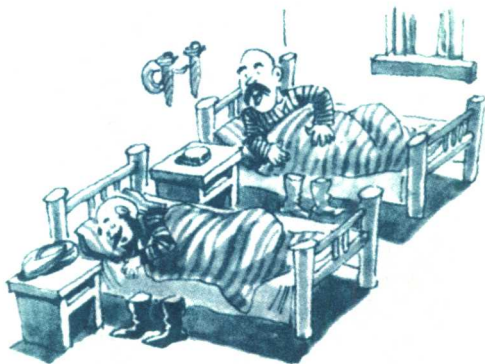
— ھە، نېمە گەپ؟

— سىزدىن ئازراق پۇل قەرز سورايدۇدەم، — دەپتۇ

ئاغىنىسى.

ئەپەندى دەررۇ خورەك تارتىپ:

— مەن ئۇخلاۋاتىمەن! — دەپتۇ.

ئۆيۈمنى ۋەيران قىلىۋەتتىڭىز

ئەپەندى بىر دەۋادا ئۇۋالچىلىققا ئۇچراپتۇ. قازى ھۆ-
كۈمنى ئېلان قىلىپ بولۇشىغا، قولىدىكى قەلىمى ئېھتىيات-
سىزلىقتىن چۈشۈپ كېتىپتۇ.
— قازى بېگىم، گۈرجىڭىزنى ئېلىۋېلىڭ، — دەپتۇ
ئەپەندى.

— ھەي ئەخمەق، گۈرجەك بىلەن قەلەمنى ئايرىيال-
مامسىز؟ — دەپتۇ قازى.

— مەن ئۇنىڭ قەلەم ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم، بىراق
سىز ئۇنىڭ بىلەن مېنىڭ ئۆيۈمنى ۋەيران قىلىۋەتتىڭىز!

ئۇيقۇم قاتتىق

ئەپەندى مەدرىسىدە ئوقۇۋاتقان كۈنلىرىدە، بىر سودا-
گەر ئۇنىڭغا ئون يارماق بېرىپ:

— ئەپەندى، مەن يىراققا سەپەرگە چىققاچىدىم، سە-

پىرىمنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇشى ئۈچۈن، ھەر كۈنكى بەش ۋاخ

نامىزىڭىزدا مەن ئۈچۈن دۇئا قىلىپ قويۇڭ، — دەپتۇ.

ئەپەندى ئون يارماقنىڭ تۆت يارمىقىنى سودىگەرگە قايد-

تۇرۇپ بېرىپتۇ — دە:

— تەقىسىر، كەچۈرسىلە، ئۇيقۇغا ئامراق ئادەممەن،

ھەركۈنى سەھەردە بامداتقا ئۈلگۈرەلمەيمەن، يەنە كېلىپ

خۇپتەنگىچە يېتىپ قالمەن، ئىككى ۋاخ نامازدىكى دۇئانىڭ

پۇلىنى ئۆزلىرى ئالسىلا، — دەپتۇ.

